TÜRK SOLU

29 TEMMUZ 1969
FİATI: 125 KRŞ.
YIL: 2 SAYI:
89

TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN

HEDEF 10.000

Bir tahkikat üzerine

N. Gerçekçi

Elinizden geldiği kadar öğretmen mücadelesini önlemeye çalışın, kıyımı arttırın. Bu TÖS'ü daha güçlendirecek ve geliştirecektir. Ve Türkiye'nin mutlu insanlar ülkesi olmasına, halkının yüzünün gülmesine engel olunamıyacaktır. Tarihin tekerleği ileri doğru dönecektir. Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye mücadelesi.

Çalıştığım lisenin bütün kış boyunca WC'si yoktu, halen içme suyu yoktur. Lâboratuvar, resim ve iş atelyeleri, müzik ve cimnastik salonları yoktur. Yedi tane öğretmeni yoktur. Açığı sağdan soldan gelenlerle kapatılır. Sobalarında dersin ilk on dakikasında çam odunu yakılır. Ondan sonra sıcaklık sıfır dereceye doğru düşer. Öğrencinin yüzde doksanı kışın paltosuz ve mantosuzdur. Öğrencinin ancak yüzde beşinin ayağında kösele ayakkabı vardır. Ötekiler lâstik ayakkabılıdır. Üstü başı düzgün öğrenci yok gibidir. Öğrencinin yarıya yakını civar köylerden, yürüyerek gelir gider bütün ders yılı boyunca. Köyler bir ilâ bir buçuk saat uzaklıktadır genellikle. Kasabanın rakımı 1500 metredir ve yerde altı ay kar bulunur. Öğrencinin öğleyin yediği «fırın kurusu» denen bayat peksimettir ve çoğu katık bulamaz yanına. Kasabayı ile bağlıyan yol kasımda kapanır ve mayısta açılır. Şehre dört beş vilâyet dolaşarak gidilir. Öğrenci aileleri Türkiye'nin en yoksul insanlarındandır. Kasaba Doğunun en yoksul ihmal edilmiş kasabalarındandır. Buna rağmen gerek halkın çocuklarını okutmaktan başka çareleri olmadığı için ve gerekse siyasilerin oy avcılığını sağlama bağlamaları için kasabaya bir lise açılmıştır. Ama aslında liseyi yoksul ve gayretli halk kendi dar imkânları ile yapmış bakanlık da resmileştirmiştir. Öğrencinin yetişmesi, gerek içinde bulunulan sosyal ekonomik şartların kötülüğü ve gerekse okul imkânlarının eksikliği ve yetersiziliği yüzünden vasattır ve hattâ vasatın altındadır. Orta kısımdan çıkanlar ya tahsile devam edememekte ya da girebilirlerse sadece ilköğretmen okuluna gitmektedirler. Lise kısmından mezun olanlar da genellikle eğitim enstitülerinin kapılarını çalmaktadırlar. Çevrenin ve okulun şartlarının yetersizliği, öğrencilerden bir kısmının yanlış bir takım yollara, örneğin Turancılığa ve Türkçülük adı verilen ve aslında bal gibi faşistliğe saplanmalarına yol açmıştır. Türkiye'nin pek az yerinde başarı kazanan Irkçılar, kasabada ve özellikle okuldaki öğrencilerin bir kısmı üzerinde küçümsenemiyecek başarı elde etmişlerdir. Saf ve bilgisiz halk çocuklarının «millî duyguları» istismar edilerek, onlara kendi sınıflarının aleyhinde fikirler aşılanmaktadır. Böyle bir ortamda daha önce meslekten atılmış ve ancak Danıştay kararı ile yeniden mesleğe dönebilmiş benim gibi TÖSlü, Atatürkçü ve devrimci bir öğretmenin düşünce ve hareketleri iktidar çevrelerinin, feodal ilişkiler ve inanışlar içinde bulunan kimselerin ve onlarla işbirliği ve dayanışma halinde olan Türkçülerin (Irkçıların, Turancıların, Milliyetçi toplumcuların yani yerli faşistlerin) tepkisine yol açmıştır. Ve bu çevreler daha ders yılı başından itibaren, şahsıma karşı ve benimle konuşan kimselere karşı çeşitli baskı, tehdit ve yıldırma hareketlerine girişmişlerdir. Bir yandan da dedikodu ve iftiralarla öğrenciyi, veliyi ve halkı etkilemeye çalışmışlardır. Bir resmî görevliyi de yanlarına alarak hakkımdaki kampanyayı daha da artmışlardır. Ve iki ayrı konuda kaymakamlık makamına şikâyette bulunmuşlardır. Şikâyetlerden birinden dolayı, hakkımda ilçe idare kurulundan lüzumu muhakeme kararı çıkartmayı başarmışlardır. Bir yandan da vilâyete ve Bakanlığa şikâyetlerine devam etmişlerdir.

Okulun yukarıda saydığım durumuna bir çare bulmaktan âciz olan Bakanlık, buzlar çözüldüğü için ta Ankara'dan bir müfettişini hakkımdaki şikâyetleri tahkik etmek üzere görevlendirip, kasabaya göndermiştir. Ve böylece iktidarın buradaki taraftarları ve ileri gelenleri memnun edilmiştir. Bakanlığın kendilerini açıkça destekledliği «Türkçüler» memnun edilmiştir.

Kasabaya girerken AP'li il idare kurulu üyesi ve bir tarikat reisinin damadı olan müteahhit tarafından karşılanan müfettiş, bir hafta içinde öğretmenlerin, şikâyet sahiplerinin, velilerin ve öğrencilerin ifadelerini almıştır. Bana sorduğu sorulardan bazıları ve önemlileri şunlardır: «Askerliğiniz sırasında Amerikan subaylarının sık sık Türk subaylarını denetlediğini ve azarladığını söylediniz», «Türkiye'de düzenin bozuk olduğunu, Doğu'da ağalık bulunduğunu», «Türkiye'deki sınıflar arasında çok farklar bulunduğunu söylediniz», «Türk büyüklerini vatan hainliği ile suçladığınız», iddia edilmektedir.»

Öteki sorularla birlikte yukarıdaki sorulara gereken cevabı verdim. Önemli olan verdiğim cevaplar değil, bakanlığın suç saydığı şeylerin neler olduğudur. Bakanlık kadrolarını işgal eden bürokratlar siyasilerin emirlerine göre hareket etmelerinin elbette maddî ve manevî sorumluluklarına katlanacaklardır. Kişisel çıkarları için öğretmenlere karşı yürütülen karşı mücadelenin hesabı her gün kabarmaktadır. Öğretmen çoğunluğu bütün baskı ve yıldırma çarelerine rağmen, susmamakta ve boyun eğmemektedir. Şimdiye kadar az öğretmen cezalandırılmadı, az öğretmen sürülmedi, az öğretmen meslekten atılmadı, az öğretmen bin türlü haksızlıklara uğratılmadı fakat hepsi de daha bilenmiş olarak ve hakkını yeniden kopararak mücadelelerine devam ediyorlar. Ve edeceklerde. Elbette yarın «öğretmen kıyımı» diye adlandırılan karşı mücadelenin sorumluları ve suçluları da gerektiği şekilde işlem göreceklerdir, hesap vereceklerdir. Yaptıkları yanlarına kâr kalmıyacaktır. Ve sanılmasın ki bilinmiyorlar; devrimci öğretmen, kimlerin iktidarın evet efendimcisi olduğunu, kimlerin ağalarla gericilerle, öğretmen düşmanı sınıf ve zümrelerle işbirliği yaptığını gayet iyi biliyor ve tesbit ediyor.

Türk öğretmeni, 27 Mayıs devriminin ve Anayasanın bütün imkânlarından yararlanacaktır, Atatürk devriminin bütün ilkelerine dayanacaktır. Ve dün olduğu gibi bu gün de Türkiye'nin «tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir ülke olması için» verilen İkinci Kurtuluş Savaşına bütün gücü ile katılacaktır. Halkını öğrencisini eğitecektir, bilinçlendirecektir. Yurdunun yeraltı ve yerüstü servetlerini koruyacaktır, iç ve dış sömürü mekanizmasını anlatacaktır, sosyal adalet ilkesi için, toprak reformu için, emeğin sömürülmesini önlemek için çalışacaktır. Görevinin, sadece ve sadece, dar anlamıyla eğiticilik ve öğreticilik olmadığını bilecektir. Türkiye'nin ileri «kalkınmış» bağımsız, sömürüsüz ve mutlu bir ülke olması için halkının mücadelesine katılacaktır. Buna hiç bir güç engel olamaz. Nitekim olamamamaktadır da. Çünkü bu görev onun mesleğinin ve halktan gelme özelliğinin bir gereğidir. Öğretmen, halkla omuz omuza olan ortak mücadelesine elindeki devrimci silâhı TÖS'le devam edecektir. Şimdilik altmış bin insanın ortak gücü ve sesi olan TÖS, gelecek günlerde daha da gelişecektir. TÖS'le mücadele, halkla mücadeledir ve sonunda halk galib gelecektir. Elinizden geldiği kadar öğretmen mücadelesini önlemeye çalışın, kıyımı arttırın. Bu, TÖS'ü daha güçlendirecek ve geliştirecektir. Ve Türkiye'nin mutlu insanlar ülkesi olmasına, halkının yüzünün gülmesine engel olunamıyacaktır. Tarihin tekerleği ileri doğru dönecektir. Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye mücadelesi.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır . Eskiz ve program nazırlanır Objektif tavsiyelerde bulunulur . Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

(Basın: 60783: 160)

basyazı •

Biz "Millî Demokratik Devrimciler" değiliz

Bizim devrimciliğimiz toplumun en devrimci potansiyel gücünün, devrim yolunu duraksamasız sonuna kadar izleyecek gücün, Türkiye proletaryasının devrimciliğidir. Onun için biz PROLETER DEVRİMCİLERİYİZ.

EYLEMDE statükoculuk lâfta keskin sosyalistlik: İşte oportünistin birinci vasfı...

Lâfta keskin devrimcilik, gerçek devrimcilerin solunda gözükmek oyunuyla, onları yeteri kadar sosyalist bulmama demagojisiyle olur. Aybar'ın «Halklı sosyalizme» sahip çıkıp, solundakileri «Halksız sosyalizm» taraftarlığıyla suçlaması bu demogojinin bir tezahürüdür. Son zamanlarda AP ile üstü örtülü koalisyona girmiş görünen CHP'nin genel sekreterinin aynı «Halkçılık» ucuz edebiyatına baş vurması, «Gerçek sosyalistlik» beratı dağıtmaya kalkışması gene bu türden bir demogojidir.

Tarihin sınav anlarında çok kez gerici bir akım olarak sosyalist hareketin karşısına çıkmış olan popülizmin, proleter devrimcilerini yeteri kadar devrimci olmamakla suçlamasının geçmişte, özellikle Batı'da, örnekleri çoktur.

Ama Batı'da popülist -marksist polemikte olsun, oportünizmle mücadelede olsun, hiç değilse, siyasî tartışmanın ilkel kurallarına uyuluyordu. Hasmına söylemediği şeyleri atfedip onu kolayca mat etmeğe kalkışma gibi dürüstlükle bağdaşmayan davranışlara pek gidilmiyordu.

Bizde öyle değil. Sömürülen bir yoksulluk ülkesi olan Türkiye'de oportünizm, ideolojik bakımdan öyle güçsüz, öyle temelsizdir ki, hasmının görüşlerini tahrif etmeden eleştirme dürüstlüğünü gösterememektedir.

Sosyalizmin bilimini reddedenleri olsun, o bilime sahip çıkar gözükerek sıtatükoculuk etme kurnazlığını yapanları olsun, bizim oportünistlerimiz bu tahrifçilikte birleşmektedirler.

Sosyalizmin bilimini, emperyalizmin vesayeti altında bulunan ve feodal ilişkileri hâlâ bağrında barındıran Türkiye gibi bir ülkeye uygulanmasının sonucu olan Millî Demokratik Devrim temel sloganını benimseyen proleter devrimcileri hakkında söyledikleri, özet olarak söyledikleri şudur:

«Onlar (yani proleter devrimcileri) küçük burjuva reformistleri olan asker - sivil aydın zümrenin (bürokrasinin) öncülüğünde Millî Demokratik Devrimi savunuyorlar; onun için onlar millî demokratik devrimcidirler. Biz ise (yani oportünistler) proletaryanın öncülüğünde Sosyalist Devrimi savunuyoruz; onun için biz sosyalist devrimcileriz vb....»

Bizim, içinde bulunduğumuz tarihî aşamada, sosyalist teorinin emrettiği temel sloganı, Türkiye'yi tam bağımsız ve her türlü feodal kalıntılardan arınmış özgür vatandaşlar toplumu anlamında gerçekten demokratik bir ülke, sosyalist devrimin eşiğine varmış bir ülke durumuna yükseltmeyi amaç edinen Millî Demokratik Devrim temel sloganını benimsediğimizi ve bu aşamada sosyalist devrim temel sloganını ileri sürmenin bilime ve Türkiye'nin gerçeklerini aykırı bir davranış olduğunu, sol gevezelik olduğunu söylediğimiz doğrudur. Ama bizim «Millî Demokratik Devrimciler» olduğumuz yalandır. Aynı mantıkla, geçen yüzyılın ortalarında, Neue Rheinische Zeitung'da, Avrupa'daki burjuva demokratik devrimleri savunuyor diye Marx'ı; Rusya'da da 1917 ortalarına kadar burjuva demokratik devrim temel sloganını benimsediler diye bolşevikleri «burjuva demokratlar» olmakla suçlamak mümkündür.

Aynı mantıkla, Kurtuluş savaşının belli bir aşamasında düşmanı Sakarya'da yenilgiye uğratıp Afyon'a kadar çekilmesini sağlayan Türk ordusunun Başkumandanını, «Ordular! İlk Hedefiniz Akdenizdir» emrini düşman Polatlı'dayken vermedi diye, yalnız başkent Ankara'yı savunmakla ve Batı Anadolu'yu düşmana bırakmakla suçlamak mümkündür.

Hayır, biz «millî demokratik devrimciler» değiliz. Nasıl ki Marx ya da Lenin tarihî gelişmenin belirli bir aşamasında burjuva demokratik devrimi savundukları zaman burjuva demokratları değil idilerse; nasıl ki Sakarya'dan sonra ordunun düşmanı Türkiye topraklarından kovacak olan son ve kesin darbesine hazırlanmak için bir hazırlık devresine geçen Mustafa Kemal, Misak-ı Millî'den tavizde bulunmuş değil idiyse.

Hayır biz «millî demokratik devrimciler» değiliz. Çünkü hiç bir hareket kendini asgarî programına göre, içinde bulunduğu tarihî aşamadaki stratejisine göre adlandırmaz. Biz sosyal devrim yolunu yalnız içinde bulunduğumuz aşamada değil, o aşama aşıldıktan sonra da izleme azminde devrimcileriz. Ta ki toplumumuz sömürünün her çeşidinden arınmış ola; ta ki gerçekten «imtiyazsız sınıfsız» toplumun gerçekten özgür insanı her bakımdan açılıp gelişme olanaklarına kavuşmuş ola...

Onun için, bizim devrimciliğimiz toplumun en devrimci potansiyel gücünün, devrim yolunu duraksamasız sonuna kadar izleyecek gücün, Türkiye proletaryasının devrimciliğidir. Onun için biz PROLETER DEVRİMCİLERİYİZ.

Oportünist demagojisinin bazı proleter devrimcilerini oyuna getirdiği oluyor. Yavuz hırsız ev sahibini şaşırtır. Bu arkadaşlar, karşı tarafın oportünizmin demagojik terminolojisini bize empoze etmesine izin vermemelidirler. Hele bize ad takmalarına hiç...

Bize takılan adlardan bir başkası da «Geniş Cepheci» adıdır. Bu konuya gelecek yazımızda ele alacağız ve bizim Cephemizin sanıldığı kadar geniş olmadığını, hiç değilse opotünistleri dışarıda bırakacak kadar dar olduğunu açıklıyacağız.

Türk Solu

olaylar ●

Nixon'un Romanya'yı ziyaretinde en azından Güney Amerika'da ABD yöneticilerinin karşılaştığı tepkiyle karşılaşmasını bekleriz. Bunu, özellikle vatansever Romanya gençliğinden bekleriz. Romanya gençliğinden en azından Türkiye gençliğinin 6. Filo'ya, Kommer'e gösterdiği tepkiyi göstermelerini bekleriz. Romanya gençliğinden en azından Nixon'un kardeş sosyalist Vietnam Halk Cumhuriyetine Amerikan saldırılarının hesabını sormalarını bekleriz.

Askerî üslerde kimyasal ve bakteriyolojik silâh stokları

Geçen hafta boyunca özellikle geri kalmış ülkeler halkları ay gezisi propagandasıyla gözleri kamaştırılırken, Amerikan emperyalizminin caniyane hazırlıklarından biri yeniden gözler önüne serildi. Japonya'da Okinawa adasındaki A.B.D. zehirli gaz stokları yüzünden 8 Temmuzda zehirlenen ve tedaviye alınan 24 Amerikan askeri olayı üzerine başlıyan tepkiler karşısında Washington'da Savunma Bakanlığı yetkilisi John Foster bir açıklama yaparak hükûmetinin bütün dünyada kimyasal savaş hazırlığı içinde olduğunu kabul etti.

Okinawa'daki zehirlenme olayı Japonya'da büyük tepki ile karşılandı. En kuvvetli işçi örgütü «Sohyo» Sendikalar Birliği ile solcu öğrenci örgütü «Minsei», Japonya'daki 47 Amerikan üssünün kaldırılması ve Amerikan-Japon Savunma Paktının ilgası için ortak bir mücadele kararı alarak protestolara girişildi. Başlıyan tepkiler üzerine Japon Hükûmeti, Amerika'ya resmen müracaat ederek sinir gazı stoklarının kaldırılmasını istedi. Bunun üzerine Washington, sözde de olsa, olumlu bir cevap vermek zorunda kaldı. Amerikan vesayetindeki gerici Filipin Hükûmeti bile Amerikan üslerinde zehirli gaz stoklarının varlığı konusunda Washington'dan kesin bilgi istedi. Batı Almanya'da bu konu üzerinde şiddetli tartışmalar oldu.

Fakat Amerikan askerî üsleri bulunduran Türkiye'de, resmî yetkililerde en ufak bir kıpırdanma görülmedi. Dergimizin bağlanacağı âna kadar muhalefet partisi sözcülerinden bile en ufak bir uyarma duyulmadı.

Gerçekte emperyalizmin korkunç zehirli gaz harbine hazırlanması bilinmiyen ve yeni bir şey değildi. 2. Dünya Harbinin hazırlık döneminde, Amerikan harp sanayii, Alman kimya endüstri tröstlerinden bile zehirli gaz siparişleri almıştı. Kahraman Vietnam halkına karşı istilâcı Amerikan ordusunun kullandığı kimyasal silâhların korkunçluğu hâfızalarda taptaze yaşamaktadır.

Amerika'nın barbarca bir mikrop savaşına hazırlandığını geçen aylarda Senatör Fulbright birkaç defa açıklamıştı.

Daha 1967 de New-York Times gazeetesi, kimyevî ve bakteriyolojik savaş programının, Amerikan askerî plânlarının en gizlisi olduğunu yazmıştı. Japonya'daki son zehirlenme olayı ardından Pentagon yetkilileri, Okinawa'dan başka hangi denizaşırı üslerde zehirli gaz depolandığını büyük bir sır olarak muhafaza etmekte ve bunların geri çekilip çekilmeyeceği konusunda bir açıklamadan titizlikle kaçınmaktadırlar.

Denizaşırı üslerdeki «sessiz silâh» stokları sır olarak saklanmaya çalışılmaktadır ama Amerikan sanayiinin kimyasal ve bakteriyolojik silâhların imali için harıl harıl çalıştığı pek fazla gizlenmemektedir. Pentagon bütçesinde bu alana ayrılan paralar yıldan yıla korkunç bir hızla artmaktadır. New-York Times bütçedeki bu faslın yüzlerce milyon doları bulduğunu yazmıştır. Şimdiye kadar kurulan tesislerin değeri ise milyarlarca lirayı bulmaktadır. Bu paraların büyük bir kısmının ayın fethindeki başarıyı paylaşmak iddiasında olan tekellere gittiği unutulmamalıdır.

Amerikan «sessiz savaş» makinasının genel karargâhı Maryland'dadır. Bu ve buna yakın merkezlerde yüzlerce ilim adamı, bakteriyolog, hummalı bir şekilde çalıştırılmakta, insanlar üzerinde bakteriyolojik deneyler yapılmakta, yeni mikroplar üretilmekte, biyolojik savaş araçları geniş arazilerde denenmektedir.

Japonya, Kanada, İngiltere ve Batı Almanya ile yaptığı kontratlar sayesinde Amerika bu ülkelerle de bakteriyolojik savaş araçları konusunda suç ortaklığı etmektedir.

Zehirli gazlar ve benzeri silâhları yasaklıyan 1925 Cenevre Konferansı protokolu altına imza atmıyan bir A.B.D.'nin yurdumuzdaki askerî üslerde de her türlü kimyasal ve bakteriyolojik silâhları depo ettiğini söylemek kehanet sayılmamalıdır. Vatanseverler emperyalizmin bu kirli yüzünü de açığa çıkarmak ve onun ölüm plânlarına karşı dikilmek görevi ile karşı karşıyadırlar.

Apollo-11 Okyanusa iner inmez

Başkan Nixon da yarım bir dünya turuna çıkacaktır. Seyahatın ilk uğrak yeri Hornet uçak gemisi. Başkan buradan astronotların denizden çıkarılışını izliyecek. Ondan sonra ver elini Amerikan demokrasisinin uygulandığı, yani günümüzün en tipik Amerikan sömürgesi Filipinler...

Ondan sonra, bizim siyasî irticaın Kayseri'de öğretmenlere karşı yaptığı tertipte ismi dövizlerde yer alan Endonezya'ya!.. Yani yüzbinlerce vatanseverin Amerikan emperyalizminin yerli uşakları tarafından katledildiği ülkeye!..

Sonra Güney Asya'nın, emperyalizme karşı değil de birbirleriyle savaşmaları için, emperyalistler tarafından, sürekli bir şekilde birbirlerine düşürülen Hindistan - Pakistan!.. Yani yüz milyonların açlıktan, sefaletten kırıldığı ülkeler!.. Yani özellikle İkinci Dünya Savaşından bu yana, emperyalizmin güler yüzlü boyunduruğunda kalmaları için büyük gayretler harcanan ülkeler...

Nixon muhtemelen Güney Vietnam'a da uğrayacaktır. Emniyet mülâhazasıyla, basınımız, hiçbir açıklama yapılmamakta olduğunu yazmaktadır. Bu haber de pekâlâ doğru olabilirdi. Çünkü, Vietnam'da ok yaydan çıkmıştır. Kadın-erkek, çoluk-çocuk Amerikan emperyalizmine karşı göze-göz, dişe-diş savaştadır. Doğal olarak Nixon Vietnam'a uğrarsa, ülkenin üçte ikisinden çoğunu kontrol eden Kurtuluş Cephesi Hükûmetini değil de Amerikan emperyalistlerinin yerli uşaklarının yönetimindeki iktidarın misafiri olacaktır. Yani, bizim İstiklâl Mücadelesiyle kıyaslarsak Büyük Millet Meclisi Hükûmetinin değil de, işgal kuvvetlerinin bir dediğini iki etmiyen İstanbul'un misafiri olacaktır.

Güney Amerika ülkelerini dolaşırken ABD'nin Başkan Yardımcısının bile uğradığı güçlükler gözönünde tutulursa Nixon'un bu seyahatında ne gibi tepkilerle karşılaşacağını olaylar gösterecektir.

Başkan Nixon'un Apollo-11'in başarısından geniş çapta yararlanma peşinde olduğu besbelli...

Bu, yarım dünya seyahatının en ilgi çekici yanı, Nixon'un son uğrayacağı ülkenin sosyalist bir düzenin egemen bulunduğu Romanya oluşudur.

Halkoyumuza Romanya özellikle spor alanındaki başarılarıyla tanıtılmıştır. Örneğin Romen voleybolcularına karşı sporseverlerimizin büyük bir hayranlığı vardır.

Nixon'un bu sosyalist ülkeyi ziyaretiyle, en azından Güney Amerika'da ABD yöneticilerinin karşılaştığı tepkiyle karşılaşmasını bekleriz. Bunu, özellikle vatansever Romanya gençliğinden bekleriz. Romanya gençliğinden en azından Türkiye gençliğinin 6. Filo'ya, Kommer'e gösterdiği tepkiyi göstermesini bekleriz. Romanya gençliğinden, en azından Nixon'dan kardeş sosyalist Vietnam Halk Cumhuriyetine Amerikan saldırılarının hesabını sormalarını bekleriz... Amerikan ordusunun en modern silâhlarla, örneğin Vietnam'da ne aradığını sormalarını bekleriz. Ortada sanki hiç bir şey yokmuş gibi ne yüzle bir diğer sosyalist ülkeyi ziyaret ettiğini sormalarını bekleriz.

Son olarak sosyalist Romanya gençliğine diyeceğimiz şudur:

Yeryüzünde ilk millî kurtuluş savaşını vermemize rağmen, bağımsızlığımızın tanınmaz hale girmesi, emperyalist devlet yöneticilerinin bu ve benzeri ziyaretleriyle başlamıştır. Ayağınızı denk alın!..

Kayseri'de öğretmen ve subay

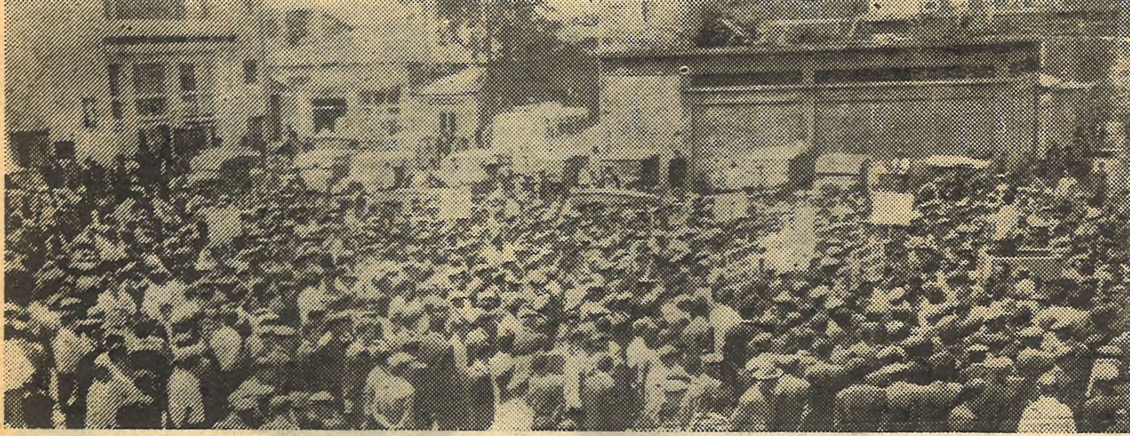
Kayseri'de AP yöneticilerinin TÖS Kongresine karşı tertiplediği saldırıdan sonra öğretmenler arasında sürdürülmek istenen sindirme havası umulan sonuca ulaşamamış, aksine Atatürk'çü ve ilerici öğretmenlerde dostla düşmanı daha açıklıkla ayırtetme olanağını sağlamıştır AP Kayseri Milletvekili Mehmet Ateşoğlu'nun ücretli adamları, resmî makamların müsamahası ile hâlâ korku yaratma çabasındadırlar. Öğretmenler tedirgindir, fakat yılgınlık yoktur. AP maşalarının taşkınlıklarına karşı koyabilmek için birçoklarını ailelerini köylerdeki yakınlarına yollamaktadır. Saldırı sırasında polisin gözleri önünde tahrip edilen Türkiye Öğretmenler Sendikası Lokali'nin onarılması ve on gün içinde açılması için bütün öğretmenler çalışmaya başlamıştır. TÖS Genel Merkezi gerekli maddî yardımın derhal yapılacağını bildirmiştir.

Saldırı olayı ile ilgili mahkeme sırasında öğretmenleri işbirlikçilerin çapulcuarından koruyan subayarın suçluları ortaya çıkartılması için tanıklık edecekleri öğrenilmiştir. Subaylar mahkemeye olayla ilgili film ile bazı fotoğraflar da sunacaklardır.

Öte yandan, saldırıcı olarak tutuklanmış beş kişiye hapishanede bir kısım Kayseri zenginlerinin baktığı bilinmektedir.

Köylü - Gençlik - Aydın ittifakının bütün köylere ulaşan enerjik çalışması,
köylüyü soyan
faizci ve tefeci takımını iyice tedirgin etmiştir.
Mitinge engel olabilmek için
çırpınan bu soyguncu şebekesi,
bütün gayretlerine rağmen
amacına ulaşamamış ve fındık üreticilerinin gür sesi Fatsa göklerini inletmiştir.

● olaylar

Mitinge binlerce köylü katıldı.

Fatsa köylüleri tefecilere baş kaldırdı

14 Temmuz Pazartesi günü Fatsa köylülerinin «Fındık Fiatları ve Demokratik Haklar» konulu mitinginde 1000'i aşkın köylü, Amerikan emperyalizmiyle ortaklaşa sırtlarına binmiş olan tefecileri, faizcileri ve bunların iktidarını şiddetle protesto etmişlerdir.

Miting öncesinde İsmet Duman, Yusuflu köyünden Ahmet Sesişen, Fehmi Akar Demirci köyünden Şükrü Güleç ve Nazım Dervişoğlu imzasıyla dağıtılan çağrı bütün köylere ulaşmış ve fındık üreticilerinin geniş ilgisiyle karşılanmıştır. Çağrıda **«Köylünün yetiştirdiği fındık, tefecileri ve faizcileri beslemektedir»** denmektedir.

Köylü - Gençlik - Aydın ittifakının bütün köylere ulaşan bu enerjik çalışması, köylüyü soyan faizci ve tefeci takımını iyice tedirgin etmiştir.

— Yusuflu köyü halkından Ahmet Sesişen konuşuyor—

Mitinge engel olabilmek için çırpınan bu soyguncu şebekesi, bütün gayretlerine rağmen amacına ulaşamamış ve fındık üreticilerinin gür sesi Fatsa göklerini inletmiştir. Konuşmacılardan, Yusuflu köyü halkından Ahmet Sesişen, sık sık alkışlarla kesilen konuşmasında **«faizcilere karşı birleşmek gerektiğini, yoksa borçların altından hiç bir zaman kalkamıyacaklarını»** söylemiştir. Yaşlı bir köylü; artan hayat pahalılığı karşısında fındık fiatlarının çok az arttığını, tefecilere açılan banka kredileriyle köylünün tefecilere bağımlı kılındığını, Anayasa'da köylülere tanınan haklara sahip çıkılması gerektiğini belirtmiştir.

Mitingde en çok üzerinde durulan nokta şu olmuştur: **«Ülkemiz dünya ülkelerine göre çok geri kalmıştır .Bu geri kalışın nedeni, Amerika tarafından iliğimize dek sömürülmemizdir. Bu sömürü Amerika'nın ortaklarıyla birlikte yürütülmektedir. Ve bu sömürücü güçler, aynı zamanda gerçek demokrasi düşmanıdırlar da. Öyleyse bu güçler, faizciliğin altında yıllardır ezilen fındıkçı Fatsa köylülerinin demokratik mücadelesine de karşıdırlar.»**

Köylülerin ellerindeki pankartlar da en az konuşulanlar kadar anlamlıdır. Bu pankartlarda köylüler **«Faizcilere şapır şupur, köylülere yarabbi şükür.», «Aç gözünü gör olanı, hakkın nerde sor çalanı», «Eli yurda soktular, birlik olup soydular, bizi yoksul koydular», «Seçimde efendiyiz, geçimde köleyiz», «Ziraat Bankası, zengin kasası», «Bağımsız Türkiye», «Amerikan sömürüsüne hayır»** diye haykırmışlardır.

Fatsa mitingi halkımızın gelişen millî demokratik devrim mücadelesinin yeni bir halkası, yeni bir adımıdır.

Hindistan'da devletleştirme

Hindistanda yıllardan beri iktidarda bulunan kongre partisi içinde, bir süre önce patlak veren bir siyasal kriz yüzünden şiddetli bir mücadele başlamıştır. Kongre Partisinin önderliğini yapan Başbakan Bayan İndra Gandi, partisinin sağ kanadının liderlerinden Maliye Bakanı Morarji Desai'yi görevinden uzaklaştırmış, bunun üzerine Desai de aynı zamanda işgal ettiği Başbakan yardımcılığından istifa etmiştir.

Bilindiği üzere Hindistan Ulusal Kongre Hareketi, Hindistan halkının İngiliz boyunduruğuna karşı verdiği bağımsızlık mücadelesi sonucunda ortaya çıkan ve bağımsızlık mücadelesine öncülük eden bir koalisyondur.

Bağımsızsık savaşından sonra Ulusal Kongre koalisyonu bir siyasal parti haline dönüşmüş ve o günden beri iktidarın rakipsiz sahibi durumunu korumuştur. Bağımsızlığın kazanılmasından sonra Nehru'nun liderliği altında sol niteliğin giderek yitirmiş, ve bir merkez partisi veçhesine bürünmüştür. Kongre partisi son derece gayrî mütecanis bir parti olup, çeşitli sınıf ve tabakaların aynı siyasal parti çatısı altında oluşturduğu bir koalisyon mahiyetindedir. Parti içinde toprak sahipleri, sanayiciler, bankacılar sosyal demokratlar, liberaller, sendikacılar, gibi türlü güçler bulunmaktadır.

Merkezci Nehru'nun ölümünden sonra biraz babasının ününden yararlanarak, biraz da kongre partisinin yapısına uygun politik kişiliği sayesinde başa geçen bayan Gandi zamanla Kongre Partisinin sol kanadının başına geçmiş, ve bir takım reform denemelerine girişmiştir. Bu cümleden olmak üzere, 2 yıl kadar önce bankaların devletleştirilmesi meselesini ortaya atmıştır. Fakat Kongre partisi sağ kanadı buna karşı çıkmış ve engel olmuştur. Bunun üzerine taraflar uzlaşarak bankaların «sosyal kontrolü» formülü üzerinde anlaşmışlardır.

Zamanla bu tedbirin sökmediğini açıkça gören bayan Gandi, geçen haftalarda sağ kanada karşı mücadele açarak onları bankaların millileştirilmesi ve bir dizi reformist tedbirler kabubule zorlamıştır. Sağcılar buna bir kez daha yanaşmamışlardır.

Sağcılarla solcuların çatıştığı diğer bir konu Cumhurbaşkanlığı adaylığıdır. Bayan Gandi'nin adayı olan şimdiki Cumhurbaşkan vekili Giri, sağcılar tarafından kabul edilmemiştir. Bunun üzerine kızan Giri demokratik bir biçimde kendini aday göstermiş ve mücadeleye girmiştir.

Bu çatışma üzerine gelen bankaların millileştirilmesi meselesi kutuplaşmayı arttırmıştır. İndira Gandi'nin reformist tedbirlere karşı çıkan maliye bakanı Moraji Desai'yi görevinden uzaklaştırmıştır. Bunun üzerine Desai'de ayrıca işgal ettiği Başbakan yardımcılığından istifa etimştir.

14 büyük özel bankayı devletleştiren Gandi Ulusuna yaptığı konuşmada bu kararın Hindistanı sosyalist bir toplum aşamasına yaklaştırdığını belirtmiştir.

Tipik bir küçük burjuva reformisti gibi davranan pragmatizmden ayrılmayan Bayan Gandi'nin tedbirleri Hindistan'ın bitmek tükenmek bilmeyen sorunlarını temelden çözecek ölçüde köklü değildir. Hindistan'daki iç politik durum arap saçından farksızdır. Kıtlık sorunu kısmen halledilmiş olmakla birlikte iktisadi durum vahametini muhafaza etmektedir. Uzun bir süreden beri din meselesi yüzünden bazı eyaletlerde çıkan olaylar ve grevler henüz yatışmamıştır. Diğer devletlerde de şu ya da bu ölçüde siyasal istikrarsızlıklar hüküm sürmektedir. İki eyalette ise yönetim komünistlerin hâkimiyeti altındadır.

Şimdilik Kongre Partisinin İktidarı büyük tehlikelerle karşı karşıya değildir. Parti içindeki sağ sol kanat birbirlerinden kopsalar bile gene de iktidar için iki ayrı parti halinde koalisyon yapma durumunda kalacaklardır.

Türkiye Adliyesi işbirlikçilerin oyuncağı olmayacaktır

Bağımsız Türk yargıcı, en isabetli kararlarından birini daha vererek, tutuklu bulunan devrimci gençleri özgürlüklerine kavuşturdu. Bu duruşma açıkça göstermiştir ki, Türk Adliyesi, Türkiye'nin bağımsız yargıçları, işbirlikçilerin, emperyalizmin uşakların oyuncağı olmayacaktır.

16 Haziran 1969 günü polis kordonu altında sınavlara girmek istemeyen öğrencilerle Toplum polisi arasında çıkan çatışma sonrasında onüç öğrenci olayların sanığı olarak yakalanıp cezaevine gönderilmişti.

45 günden beri cezaevinde tutuklu bulunan Mehmet Mehdi BEŞPINAR, Nizar ÖZKAYA, Celâl DOĞAN, Bekir Sıtkı COŞKUN, Cemil GÖK, Eyüp YILDIRIM, Hamdi OLGUNSOY, Hikmet BAYGON, Önder DEDEAĞAÇ, Yusuf GÜRCAN, Ümit DURU, Ülker YILMAZ, Nafiz BİLSEL 23 Temmuz 1969 günü yapılan duruşma sonucu tahliye edildiler.

Duruşmaya saat 15.50'de nöbetçi 8. Asliye Ceza Mahkemesinde, III. Ağır Ceza Yargıcı İsmail Okay'ın başkanlığında başlandı. Gençleri Av. Muvaffak ŞEREF, Av. Enis COŞKUN, Av. Alp KURAN, Av. Hikmet MİDYAT, ve Av. Nail YEŞİL savundular.

İlk sorgular yapıldıktan sonra, Alp KURAN iki ayrı dâvadan yargılanan gençlerin dosyalarının kasıtlı olarak ayrıldığını, dosyaların birleştirilmesini istediyse de talep reddedildi. Sonra iddianame okundu. Gençler «Toplu Halde İzrar» suçundan sanıktılar ve toplam ceza iki aydan - beş yıla kadar hapis» idi. Ayrıca aynı dâvadan sanık oldukları halde, Deniz GEZMİŞ, Mustafa İlker GÜRKAN ve Öcal OKAY.ın dosyalarının bu dâvadan ayrıldığı da belirtildi.

Öğrencilerin Toplum Polisinde alınan ilk ifadeleriyle, Sulh Mahkemesinde alınan ifadelerinin karşılaştırılması yapılırken, özellikle M. M. BEŞPINAR, Celâl DOĞAN ve B. S. COŞKUN; kendilerini on üç gün hastahanede yatmak zorunda bırakan bir davranışla karşılaştıkları için; polisteki ifadelerinin kısmen doğru olduğunu belirttiler ve bunların geçerli olamıyacağını Yargıç İsmail OKAY, büyük bir titizlikle zapta geçirtti. Bu arada bu ilk tahkikatı yürütenin YAŞAR OKÇUOĞLU olduğu da, ayrıca konu oldu. Duruşma salonunu dolduran kalabalığın önemli bir kısmını oluşturan sivil polislerin de en az devrimcilerin yakınları kadar, meraklı ve heyecanlı oldukları bu arada gözden kaçmıyordu.

İşin garibi, sanıkların aleyhinde ifade vermeleri beklenen Toplum Polisi görgü tanıklarının, yargıcın **tam tarafsız gerçekten âdil** başkanlığında, sanıkların hiçbirini tanımadıklarını, olay yerinde bir-ikisini görebildiklerini, onların da ne yaptıklarını o kalabalıkta ayırdedemiyeceklerini belirttiler. İçlerinden Halil GÜRBÜZ (Toplum P.) ise, önce «hiç birini tanımam» dedi ise de sonradan 180 derecelik bir dönüş yaparak Celâl'i, Sıtkı'yı tanıdığını söyleyiverdi.

Gençler mahkemede

Sonra savunmaya geçildi. Av. Enis COŞKUN; hiçbir tutuklama nedeninin var olmadığını başarılı bir savunmayla belirtti. Diğer Avukatlar da savunmalarını yaptıktan sonra; kanısı sorulan Cumhuriyet Savcısı gençlerin tahliyesini talebetti.

Ceza ve Usul Hukukunu eşine ender rastlanacak bir biçimde kavradığı her davranışından belli olan III. Ağır Ceza Yargıcı İsmail OKAY; daha önce verilmiş tutuklama kararlarını bir bir eleştirerek devrimci gençlerin salıverilmesine karar verdi.

Bu ilk duruşmayı izleyen ikinci duruşmada (ki bu dâvada gençler 171 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa aykırı davranmaktan sanıktılar) Cumhuriyet Savcısının tutukluluğun devamını istemesi bir süre şaşkınlık yarattı. Oysa; daha önce bu dâvanın tanığı olan Toplum P.'nin tutarsız ve çelişki dolu ifadesi; gerçeği; çoktan ortaya çıkartmıştı.

Sonunda bağımsız Türk yargıcı, en isabetli ve âdil kararlarından birini daha vererek; tutuklu bulunan devrimci gençleri, özgürlüklerine kavuşturdu.

Bu duruşma açıkça göstermektedir ki, Türk Adliyesi, Türkiye'nin bağımsız yargıçları; işbirlikçilerin, emperyalizmin uşaklarının oyuncağı olmayacaktır.

İŞÇİ-KÖYLÜ

2. sayı çıktı

BU SAYIDA :

- **Köylüler ve toprak reformu**
- **Yapı işçileri soygunu**
- **Alpagut Linyit İşletmesini 650 işçi işgâl etti.**
- **Devrimci işçiler Rabak mücadelesini kazandı**
- **Fatsa mitingi.**
- **İşçi-Köylü ile bağ kur**
- **İşçi-Köylü'yü tanıt ve yay**
- **İşçi-Köylü'ye bağışta bulun**
- **Bağış topla, destekle**

ADRES: Bâbıâli Cad No: 29 Cağaloğlu

Münih Türk Öğrenci Birliği seçimlerini sol kazandı

Şimdiye dek orta sağ ve orta koalisyonunda olan Münih Türk Öğrenci Birliği 13 Temmuzda yapılan seçimlerle ezici bir çoğunlukla solun eline geçmiştir.

Seçimlerden önce, Münih'te **«Milli Demokratik Devrim»** ilkesini savunan Türk Devrimciler Topluluğu ile TİP çizgisindeki Münih Türk Kültür Birliği içindeki öğrenciler, seçime birlikte girebilmek için **«Millî Demokratik Devrim»** çizgisinde anlaşmışlar ve seçim öncesi ve sırası konuşmalarını bu çizgide yürüterek, orta ve ortanın solunu da kendi taraflarına çekip, seçimleri kazanmışlardır.

Seçimleri izlemek için Münih konsolosluğu tam kadrosuyla gelmiş, konsolosluğun memuru kılığında olan MİT ajanları zaman zaman yazılı kâğıtlarla öğrencilere etki etmek istemiş, fakat toplumcu ve devrimciler tarafından sıkı denetim altında olduklarından tüm çalışmaları zararsız hale getirilmiştir.

Seçimleri izlemek için gelenlerin arasında, zaman zaman parayla tutulup devrimci ve toplumculara saldırtılan, Berlin'deki CIA ve Müslüman Kardeşler parasıyla beslenen Risale-i Nur enstitüsünün Münih'teki kolu olan İslâm Cemiyeti üyelerinden 25 kişi, Münih'teki serseri ve esrar kaçakçılarının üslendiği faşist eğilimli Güney Bavyera Türk İşçileri Derneği üyelerinden de 20 kişi dikkati çekmişlerdir.

Seçimlerin sol tarafından kazanılması özellikle faşist eğilimli Federal Almanya bölgesi öğrenci müfettişi Ali Rıza Özgüç için bir darbe olmuştur. Seçimlerin Münih'te sol tarafından kazanılmaması için yoğun bir çalışma yapan, bu arada bazı öğrencileri bile tehdit eden müfettiş, şimdiden sonra karşısında Berlin Türk Öğrenci Birliği'nden başka direnen ikinci bir güç daha bulacaktır.

Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye için HEDEF 10.000

Arkadaş, bulunduğun çevreyle TÜRK SOLU arasındaki devrimci bağı kur. Orada derginin yayılmasını, ilk adım olarak kendi elinle okurlara ulaşmasını sağla ve tanıt. Dergiye abone bul. Dahası bulunduğun yerde derginin yayılması imkânlarını ara, bayilikler bul. Bunları bize bildir.

TÜRK SOLU, halkımızın millî demokratik devrim mücadelesinin bir parçasıdır.

Emparyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı yürütülen millî kurtuluş mücadelemizin zaferi; ancak devrimci teorinin ışığında, doğru eylem biçimleri ve doğru hedeflere yönelmekle olur.

Halkımızın kurtuluşu yolunda, devrimcilere kurulmuş tuzaklar vardır.

Bunları görmek, tuzağa düşmemek için;

İşçi sınıfının devrimci ideolojisinin sosyalistler tarafından kavranılması gereklidir.

Öte yandan millî kurtuluş mücadelesi sadece bir sınıfın mücadelesi de değildir. Bütün millîci sınıf ve tabakaların ortak mücadelesidir. Emperyalizm ve yerli işbirlikçileriyle uzlaşmaz çelişkisi olan bütün sınıflar bu mücadele içinde ergeç yerini alacaklardır. Bugün bize düşen görev tüm millîci sınıfların yürüttüğümüz mücadeleye katılmasını sağlamaktır.

Yine bu mücadele bir tek örgütün mücadelesi de değildir. Belli sınıf ve tabakaların örgütlerinin ortak mücadelesidir. Bu bakımdan bizlere düşen görev; millici sınıf ve tabakaların örgütlerindeki, bütün gericilere karşı savaş açmaktır. Bu mücadeleyi reddeden yöneticileri alaşağı etmek, yerine kendi sınıfının çıkarlarını temsil eden, millici güçlerin gelmesini de sağlamaktır.

TÜRK SOLU bugüne kadar bu söylediğimiz ilkelerin mücadelesini vermiştir. Millî kurtuluş saflarının bozguncularıyla yılmadan mücadeleye devam edecektir.

Dün, işçi sınıfının hareketine musallat olmuş oportünistlere karşı, sosyalistlere devrimci teorinin emrettiği millî demokratik devrim mücadelesini göstermiştir.

İşçi sınıfı hareketine sızmış, ve onun devrimci mücadelesini durmadan saptıran, dostları düşmanları aynı kefeye koyarak bir kördöğüşünü yürütmek isteyenlerin artık maskeleri düşürülmüştür. Oportünistlere karşı mücadele bir yandan devrimci teorinin yayılmasını sağlayarak, öte yandan doğru hedeflere yönelmiş mücadele biçimlerini ortaya koyarak yürütülmüştür.

Yine emperyalizmin dışındaki bütün vatanseverlerin millî cephede saf tutmaları, tarihin bize yüklediği bir zorunluluk olduğu ispatlanmıştır.

Bu yolda ileri adımlar atılmıştır. Özellikle gençlik kesiminde millî demokratik güçbirliği sağlanmış, işbirlikçilere ağır darbeler vurulmuştur.

Yine köylülerin demokratik hareketlerinde, işçisi, köylüsüyle bütün emekçi sınıfların desteği kazanılmıştır.

Millî demokratik güçbirliğinin ana meselesinin bütün halk sınıflarını güçbirliğine katmak olduğu ilân edilmiştir. Bu gerçek devrimciler tarafından kavranmasına rağmen, henüz millici sınıfların kendi öz örgütlerinin kurulamamış olması sebebiyle başarılamamıştır. Asla ihmal edilemeyecek olan bu mesele ergeç başarılacaktır. Mücadele içinde örgütlenme olacaktır. Örgütlenme seviyesi geliştikçe de daha sağlam temeller üzerinde millî demokratik güçbirliğine gidilecektir.

Bugün sosyalistlerin görevleri her zamankinden daha da önemlidir. Dikkatli olmak, genel meselelerimiz yanında şu günlerin önemini iyi kavramak zorundayız.

Bir yandan emperyalizmin işbirlikçilerine karşı yürüttüğümüz mücadeleyi güçlendirirken öte yandan işçi sınıfı hareketine çöreklenmiş sahte sosyalistlere karşı mücadeleyi de olanca hızımızla yürütmeliyiz.

Çünkü «Oportünizm engeli aşılamadan emperyalizmle mücadele yürütülemez.»

Çünkü oportünizmin kaypak ideolojisi, henüz bilimsel sosyalizmin geriş yığınlara mal edilmemiş olması yüzünden etkili olabilmektedir. Onlara karşı mücadele amansız yürütülmelidir. Kitlelerin tek mücadele yolunun parlamentarizm olarak tanıtıldığı ve bunun en yaygın olduğu bu dönemde bizim, ideolojik mücadelemiz yanında gerçek devrimci mücadele yollarını da göstermemiz gerekmektedir.

Sahte sosyalistlerin maskelerinin düşürülmesi yetmez. Sahte sosyalistlerin gerçek kimliklerinin, işçi sınıfı hareketine katılmış, ama henüz doğruyu görememiş binlerce dürüst mücadeleci arkadaşlarımızca da kavranılması gerekir. Çünkü onların işçi sınıfı adına verdikleri mücadele boşa gitmemeli, düşmanlarımızın ve oportünistlerin gayelerine hizmet etmemelidir.

Devrimci mücadele propagandasız yapılamaz

Devrimci mücadelenin bütün yurt çapında serpilip yayılması gereklidir. Bunun da şartı elbette devrimci propagandadır.

Kitleleri Millî-Demokratik saflara kazanmak için çıkan İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesi bu yolda önemli bir adımdır.

Ancak kazanılan kitlelerin opartmizmin etkisine girmemesi de gereklidir.

Kazanılan kitlelerin bastan devrimci teori ile techiz edilmeleri gereklidir. Bunun yolu Millî Demokratik mücadelemizin bir organı olan dergimizin yayılması ve okutulması ile olacaktır.

Türk Solunda oportünizme karşı hep birlikte yürüttüğümüz mücadelenin bu yeni safhası opormizimin parti içinde hakimiyetine son vermektir. Yılgınlığa kapılıp mücadeleyi terketmek devrimciye yaraşmaz. Hele Parti kapılarına kilit vurup mücadeleyi oportünistlerin terkettiği şu dönemde...

Arkadaş bugüne kadar yürüttüğümüz mücadele bize şu gerçeği öğretmiştir; henüz teoriyi öğrenme gereğinin duyulmadığı, buna karşılık oportünizmin teori düşmanlığı yaptığı, sözde, pratiği amaç güderek «eylem, eylem...» gevezeliği yaptığı, böylece de sosyalizme kazanılma yolunda olanların kolayca sapabileceği gerçeğini.

Bu gerçeği kavramamız bize ne yapmamız gerektiğini gösterecektir; Devrimci eylem için devrimci teoriyi yaymak.

Sosyalizme kazanılması gerekli bütün unsurlara; açıkça bütün dürüst partililere ulaşmak, onlara mücadelemizin geçmişini, anlatmak, bugünkü mevcut meseleleri çözmek ve gelecek için hedefler koymak zorundayız.

Bunu yaparken de unutmamız gereken kısmi mücadelelerle birbirimizin yetinmemesidir. Yoksa mücadeleyi bir bölgeye hapsetmiş oluruz. Asıl hedefe varamayan bir başarıda kalırız. Mücadelemizi yaygınlaştırmak geneli içinde yerine oturtmamız da ancak propoganda imkânlarımızla sınırlı olacaktır.

Arkadaş,

«Emperyalizmin karanlığına karşı, bağımsızlık ve özgürlük için mücadele» eden, katıksız işçi sınıfının devrimci ideolojisinin Sosyalist militanlarca kavranılması için çıkan AYDINLIK dergisi mücadelemize çok büyük bir güç katmıştır.

TÜRK SOLU,

Millî cephenin önünde en büyük tuzaklardan biri olan, ve halâ «emperyalizme yerli işbirlikçilerine karşı, millî demokratik güçbirliğini» reddeden oportünistlere karşı amansız mücadelesini sündürecektir.

Millî cephenin bu zorunlu mücadelesi bugün en önemli meselemiz haline gelmiştir. Ama bunun yanında dergimiz yine tüm millî kurtuluşçuların yanındadır. Bütün demokratik ve millî güçlerle birlikte mücadelesini sürdürecektir.

Devrimci mücadele için devrimci dayanışma

Arkadaş,

Mücadelemizin yayılıp güçlenmesi; emperyalizme, işbirlikçilerine ve oportünizme karşı kesin zaferimiz için, bu mücadelenin bir parçası ve onun silâhı olan TÜRK SOLU'nu, daha geniş kitlelere yaymak ve tanıtmak zorundayız. Bu hepimizin ortak çabasıyla olacaktır. Hedefimiz binlerce, onbinlerce okura seslenmektir. Onları saflarımıza kazanmaktır.

Bunun için seni göreve çağırıyoruz.

Dergimiz mücadelesini yılmadan yürütürken, bir çok zorluklarla karşı karşıyadır. Bu zorlukları da yenmek yine hepimizin ortak çabasıyla olacaktır.

Dergimizin kaynaklarını geliştirmek zorundayız. Abonelerimizi artırmalıyız. **Binlerce, onbinlerce okura ulaşabilmek için; bağış topla.** Ancak senin maddi desteğin dergiyi güçlendirir. Güçlenen dergi yığınlara daha iyi ulaşır.

Arkadaş, bulunduğun çevreyle TÜRK SOLU arasındaki devrimci bağı kur. Orada derginin yayılmasını, ilk adım olarak kendin, elinle okurlara ulaşmasını sağla ve tanıt. Dergiye abone ol Abone bul. Dahası bulunduğun yerde derginin yayılması imkânlarını ara, bayilikler bul. Bunları bize bildir.

Arkadaş,

- Devrimci mücadelemizin zaferi
- Oportünizmin kesin olarak yıkılması
- Millî Kurtuluş saflarının çelikleşmesi için

YAKIN HEDEFİMİZ ONBİN SATMAKTIR.

YAŞASIN MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM MÜCADELEMİZ.

YAŞASIN SOSYALİSTLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ.

TÜRK SOLU, ilgiyle karşılanan Moskova Konferansı Ana Belgesi ve Lin Piao'nun Çin Komünist Partisi 9. Millî Kongresinde okunan raporun sonunu bu hafta yayınlamaktadır.
Bu belgenin tam metnini yayınlamaktaki amacımız, Türkiye aydınlarının, sosyalist bloktaki ideolojik tartışma hakkında ilk elden bilgi edinmelerini sağlamaktır.

Moskova Konferansı Ana Belgesi

Dünyanın çeşitli yerlerinde nükleer silâhlardan arınmış bölgelerin teşkili milletlerarası gerginliğin azalmasına yardım edecek ve devletlerin birbirine güvenini arttıracaktır. Asıl çaba, nükleer silâhların yasaklanması için olmalıdır. Nükleer enerji barışçı amaçlarla kullanılmalıdır.

Amerikan kuvvetleri tarafından Vietnamda büyük ölçüde kullanılan kimyasal ve bakteryolojik silâhların kesin yasaklanması için mücadeleye hız verilmelidir.

Halkların temel çıkarlarından biri de, her türlü şekliyle savaşı kışkırtanlara, özellikle Amerika Birleşik Devletlerinin ve diğer emperyalist devletlerin savaş sanayilerine karşı mücadelenin hızlandırılmasını gerektirmektedir. Barıştan yana bütün güçler askerî bütçelerde köklü kısıntılar için, milletlerarası etkin bir denetim altında genel ve eksiksiz bir silâhsızlanma için mücadeleye çağırırız. Böylece ortaya çıkan imkânlar emekçilerin hayat seviyesinin düzeltilmesi, halk sağlığı ve eğitimi gelişmekte olan ülkelere yardım için kullanılabileceklerdir.

Evrensel nitelikteki görevlerden başka, bazı kıtalarda ve bölgelerde güvenliğin sağlanması için anlaşmalar yapmak gibi barış için mücadelenin önemli bölgesel görevleri vardır. Birbirleriyle sıkı sıkıya ilişkili olan bu görevlerin yerine getirilmesi, bütün komünistlerin, bütün anti-emperyalist güçlerin, bütün dünya halklarının hedef ve çıkarları doğrultusundadır.

Dünya barışının çıkarları askerî blokların kaldırılmasını gerektirmektedir. Komünist ve işçi partileri, emperyalistler tarafından diğer devletlerin toprakları üzerinde kurulan askerî blok ve üslerin Devletlerarası işbirliğine engel teşkil ettiği görüşünde olmuşlardır. Güvenliğin sağlanmasındaki ve Avrupa ülkelerinin gelişmelerindeki önemli şartlardan biri Avrupa'daki bütün devletlerin karşılıklı saygı ve eşitlik ilkesine dayanan, bütün Avrupalı halkların ortak çabalarıyla etkin bir güvenlik sisteminin kurulmasıdır. Bu ilkelerden hareket ederek sosyalist ülkeler NATO'nun ve Varşova Paktı'nın hemen iptal edilmelerinden yana olmuşlardır.

Konferans, başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere, Federal Alman Cumhuriyeti, Büyük Britanya gibi ülkelerin NATO'nun faaliyetlerini arttırma çabalarını, emperyalist güçlerin tahrikçi tutumlarını, kesinlikle mahkûm eder. Tersine, NATO'nun dağıtılması, yabancı topraklardaki bütün askerî blokların ve üslerin kalkmasını ve etkili ortak bir güvenlik sisteminin kurulmasını sağlayacaktır. Barışın sağlanmasına uygun olarak, halklar, emperyalist devletlerin yabancı topraklar üzerinde nükleer silâh taşıyan bombardıman uçaklarının uçuşlarına son vermelerini, yabancı limanlara nükleer silâhlarla donatılmış gemi ve denizaltıların girmesinin yasaklanmasını, her türlü şiddet hareketine ve kuvvet kullanma hareketlerine son verilmesini gerekli görürler.

Avrupa halklarının en önemli sorunu kıta üzerinde sürekli bir güvenliğin sağlanmasıdır. Varşova Paktına üye devletlerin gerçekleştirdikleri 1966 Bükreş, 1969 Budapeşte ve 1967 Karlovy-Vary Konferansları, Avrupa'da bir güvenlik sisetminin kurulmasına değgin somut bir eylem programını ve tedbirleri önermişlerdir.

Avrupa'da bugünkü sınırların değişmemesi için mücadele şarttır. Oder-Neisse üzerindeki sınırlar için, Federal Alman Cumhuriyeti ile Alman Demokratik Cumhuriyeti arasındaki sınırlar için. Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin milletlerarası alanda tanınması için, Batı Almanya'nın hangi durumda olursa olsun nükleer silâh kullanmasını engellemek için, Batı Almanya'nın bütün Almanya'yı temsil etmekten vazgeçmesi için, Batı-Berlin'in siyasi bir bütün olarak tanınması için, Münih diktatoryasının başlangıcından beri reddedilmesi için, bütün yeni-nazi örgütlerinin yasaklanması için mücadele edilmelidir. Avrupa'nın barış ve güvenliği; Batı Almanya'daki intikamcı güçlerin susturulmasını, Avrupa halklarının Amerika Birleşik Devletleri'nin müdahalesi olmadan kendi kıtalarının hâkimleri olmaları tartışılmaz hakkının tanınmasını, Avrupa Devletlerinin faydalı ekonomik, bilimsel ve teknik işbirliğini, aralarında karşılıklı güvene dayanan ve gergin olmayan ilişkilerin kurulmasını gerektirmektedir.

Tarafsız ülkelere müdahale edilemiyeceği ilkesi kayıtsız şartsız uygulanmalıdır. Bu devletler, barış ilkeleriyle hareket ederlerse barış içinde birarada yaşamaya önemli katkılarda bulunabilirler.

Bu hedeflere ulaşmak amacıyla önemli çabalarda bulunmak, Avrupa'nın güvenliği sorununu somut ve pratik tedbirlere varmak amacıyla öncüler gibi ele almak zorunludur.

Avrupa Devletleri Konferansının zeminini hazırlayacak olan bütün Avrupa halklarının katılacağı bir kongre bu barışçı çabaların başında gelir.

5 — Konferans, dünya kamuoyunu, durmadan emperyalizmin hedefleri olan ve saldırılarına uğrayan halklara ve ülkelere, sürekli ve fiilî dayanışma göstermeye çağırır. Alman Demokratik Cumhuriyeti, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve bütün Kore halkı. Konferans, Çin Halk Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletler'de yasal haklarının yeniden tanınmasını ve A.B.D.'nin silâhlı kuvvetleri tarafından işgal edilmiş Taiwan adasının bu ülkeye geri verilmesini savunur. Küba Cumhuriyeti'nin savunulması komünistlerin, Lâtin Amerika'daki ve dünyadaki tüm devrimci anti-emperyalist güçlerin görevidir.

Biz, komünistler, emperyalizmin tün saldırganlık hareketlerine, sebeb olduğu bölgesel savaşlara ve dünyanın neresinde olursa olsun tüm müdahalelerine birlikte eyleme çağırırız. Emperyalizmin ve İsrail yöneticilerinin sürdürdükleri saldırganlık siyasetine karşı, İsrail'li saldırganların işgal ettikleri toprakların geri verilmesini isteyen Arap halkları ile dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz, 1967 Kasımında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin aldığı kararların tavizsiz uygulanması Orta-Doğu'da barışın ve siyasî bir düzenin kurulması için ön şarttır.

Sömürgeciliğe karşı mücadele

6 — Komünistler, millî bağımsızlık için, emperyalistlerin ve tekellerin ekonomik ve siyasî hegemonyasından kurtulmak için, emperyalist güçler tarafından zorla kabul ettirilen askerî blok ve anlaşmalar sistemini açık etmek için, kıtalarda silâhlanma yarışını hızlandırmak ve yeni gerginlikler doğurmak isteyen emperyalizme karşı, yabancı üslerin kaldırılması için, her halkın özgürce gelişmesini sağlayacak ilişkilerin kurulması için mücadele eden Asya, Afrika ve Lâtin Amerika halklarıyla dayanışma içinde olduklarını doğrularlar.

Dünyayı sömürgecilik vebasından tamamiyle temizlemek, son kaynaklarını kurutmak, başka biçimlerde yeniden doğmasını önlemek çağımızın gereklerindendir.

İyi niyetli bütün insanları, demokrasiden yana bütün güçleri sömürgecilerin uşaklarına ve yeni sömürgeciliğe karşı savaşa çağırırız. Angola'daki, Mozambik'teki, Gine — Biso'daki, Zimbabve'deki, Namibi'deki, Güney Afrika'daki bütün vatanseverlerin, bütün ezilen halkların desteklenmesi için milletlerarası kesin tedbirler alınmasından yanayız. Süregelen sömürgeci ve emperyalist yönetim yüzünden geri kalmış birçok ülke ve kıtayı kurtarmak çağımızın en önemli sorunlarından biridir; komünist ve işçi partileri bu sorun üzerine kamunun dikkatini çekerler ve çözülmesi için mücadele ederler. Bu ülkelerin ilk görevi de emperyalizme karşı elde edilmiş gerçek bağımsızlıktan ve köklü demokratik, devrimci dönüşümlerden sonra gerçekleşebilecek ekonomik, sosyal ve siyasî gelişmedir. Bu görevi yerine getirebilmek için her milletin ilerici güçlerini seferber etmek ve birleştirmek, aralarındaki ve sosyalist ülkelerle olan yararlı bağlarını geliştirmek zorunludur.

Faşizme ve ırkçılığa karşı mücadele

7 — Faşizm tehlikesine karşı mücadeleyi desteklememizin ve pro — faşist çıkışlara kesin karşı koymamız gerektiği görüşündeyiz. Emperyalizmin buhranı ciddîleştikçe, karşı — devrim demokratik ve devrimci güçlere karşı şiddetli baskılara başvurunca faşizm eylem gücünü çoğaltır. Yunanistan'da yeni — faşizm iktidara geçti. İspanya'da yönetim eski faşist baskı metodlarına dönmeye çalışıyor ve kitlelerin geniş, yoğun hareketlerini durdurabilmek için boşuna çabalıyorlar. Portekiz'de halk hareketleri artıyor ve faşizm «liberalizasyon» demagojileriyle terör siyasetini örtmeye çalışıyor. Batı Almanya'da yeni — Naziler iktidara geçmek isteklerini açıkça belirtiyorlar. Daha birçok ülkede yeni — faşist güçler karşı — devrimci darbeler plânlayan emperyalistlerin gizli servisleri ile işbirliği halindeler.

Faşizmin bütün bu belirtileri, halk kitlelerinin gittikçe genişleyen direnişiyle karşılaşıyor. Direnişin başarıya ulaşabilmes için anti — faşist bütün güçlerin eylem birliği, her ülkenin demokratik ve ilerici hareketlerinin, komünist ve işçi partilerinin milletlerarası desteği gereklidir.

Faşist yönetimlere karşı mücadele emperyalizme karşı ve demokratik özgürlükler için mücadelenin ayrılmaz bir bölümüdür. Bütün demokratların bütün özgürlükten yana

(Devamı 10. Sayfada)

BELGE

Moskova Konferansı Ana Belgesi

Bugünden başlamak üzere, önümüzdeki 50 ilâ 100 yıl, bütün dünyadaki toplumsal düzenlerde köklü bir değişim dönemi, tarihin geçmiş hiç bir devrinde eşi görülmemiş bir sarsıntı dönemi olacaktır. Böyle bir dönemde yaşadığımızdan, geçmiştekilerden şekil bakımından değişik birçok nitelik gösterecek olan yeni mücadelelere hazırlıklı olmalıyız.

Lin Piao'nun Raporu

Brejnev iktidara geldiğinden beri, sopası gittikçe daha az etkili ve içteki ve dıştaki güçlükleri gittikçe daha ciddi bir halde büyüyen Sovyet revizyonist dönek kliği sosyal-emperyalizmi ve sosyal-faşizmi daha azgın bir şekilde uygulamaya başlamıştır. İçerde, Sovyet halkının ezilişini yoğunlaştırmış ve kapitalizmin her alanda geri dönüşünü hızlandırmıştır. Dışarda, Amerikan emperyalizmi ile yaptığı işbirliğini ve çeşitli ülkelerin devrimci mücadelelerinin bastırılması faaliyetlerini arttırmış, çeşitli Doğu Avrupa ülkeleri ve Doğu Moğolistan üzerindeki kontrol ve sömürüsünü fazlalaştırmış, Amerikan emperyalizmi ile Orta Doğu'daki ve diğer bölgelerdeki rekabetini ve Çin'e karşı saldırı tehdidini yoğunlaştırmıştır. Çekoslovakyayı işgal için yüzbinlerce askerini göndermesi ve toprağımız Chenpao adasında Çin'e karşı yaptığı silâhlı kıştırtmalar, Sovyet revizyonizminin son zamanlarda sahneye koyduğu iki iğrenç oyundur. Saldırışını, yağmasını haklı gösterebilmek için, Sovyet revizyonist dönek kliği, «sınırlı egemenlik» teorisi, «uluslararası diktatörlük» teorisi ve «sosyalist topluluk» teorisi adı verilen şeylerin reklâmını yapmaktadır. Bütün bu lâfların anlamı nedir? Bunun anlamı, onun egemenliği sınırsızken sizinkinin «sınırlı» olmasıdır. Ona boyun eğmiyormusunuz? O zaman üzerinizde «uluslararası diktatörlük» başka bir deyişle, tıpkı Hitlerin «Yeni Avrupa Düzeni», Japon militarizminin «geniş Asya Eş-refah Alanı» ve Birleşik Amerika'nın «Hür Dünya Topluluğu» gibi bir topluluk yani sosyal emperyalizmin sömürgelerini kurmak amacıyla, diğer ülkelerin halkları üzerinde bir diktatörlük uygularlar. Lenin İkinci Enternasyonal'in döneklerini şöyle kınamıştır: **«Lâfta sosyalizm, eylemde emperyalizm,** oportünizmin emperyalizme dönüşmesi», (Lenin, Toplu Eserleri, Çin Baskısı, Cilt 29. s. 458- Bu sözler, iktidardaki bir avuç kapitalizm yolcusundan meydana gelen Sovyet revizyonist dönek kliğine de tıpatıp uygulanabilir. Sovyetler Birliği'nin görkemli bir devrimci geleneğe sahip proleteryasının ve geniş halk kitlelerinin mutlak suretle ayaklanacaklarına ve bir avuç dönekten ibaret bu kliği devireceklerine yürekten inanıyoruz. Başkan Mao'nun işaret ettiği gibi:

«Sovyetler Birliği ilk sosyalist devletti ve Sovyetler Birliği Komünist Partisi de Lenin tarafından kurulmuştu. Sovyet Partisinin ve devletinin liderliğinin şimdi revizyonistler tarafından gaspedilmiş olmasına rağmen, yoldaşlarıma Sovyet halkının ve Parti üye ve kadrolarının iyi olduğu, devrim istedikleri ve revizyonist yönetimin çok sürmeyeceği inancına kesinlikle bağlı kalmalarını öğütlerim.»

Sovyet Hükümetinin Çin toprağı Chenpao Adasında silâhlı bir tecavüz olayına yol açtığı şu anda, Çin-Sovyet sınır çatışması bütün dünyanın dikkatini çekmiştir. Çin ile diğer komşu ülkeler arasındaki sınır sorunları gibi, Çin-Sovyet sınır sorunu da tarihten arta kalan bir sorundur. Bu sorunlar konusunda Partimiz ve Hükümetimiz, makûl bir çözüme ulaşmak için daima diplomatık yollarla müzakerelerden yana olmuştur. Bir anlaşmaya varılıncaya kadar, sınır statükosu korunmalı ve çatışmalar önlenmelidir. Bu görüşten hareket ederek Çin, Burma, Nepal, Pakistan, Moğolistan Halk Cumhuriyeti ve Afganistan gibi ülkelerle olan sınır anlaşmazlıklarını tatminkâr bir şekilde ve birbiri ardından çözümlemiştir. Bugüne kadar, yalnızca Sovyetler Birliği ile Çin ve Hindistan ile Çin arasındaki sınır anlaşmazlıkları çözümlenememiştir.

Çin Hükümeti, Çin-Hindistan sınır sorunu hakkında, Hindistan Hükümetiyle tekrar tekrar müzakereler yaptı. Gerici Hint hükümeti İngiliz emperyalist saldırı siyasetinden yönetimi devralınca, çeşitli dönemlerde eski Çin'in gerici hükümetlerinin bile tanımadığı «McMahon Çizgisi» ni tanımamızı istemiş üstelik bir adım daha ileri giderek daima Çin'in kaza hakkı altında, bulunmuş olan Aksai Chin bölgesini işgal etmek için sonuçsuz kalan bir girişimde bulundu ve böylece Çin-Hint sınır görüşmelerini yarıda bıraktırdı. Bunlar herkesin bildiği şeylerdir.

Çin-Sovyet sınır sorunu, Çarlık Rusya'sının Çin'e karşı olan emperyalist saldırısının bir üründür. 19 yüzyılın ikinci yarısında, iktidar Çin ve Rus halklarının elinde bulunmadığı bir zamanda, Çarlık hükümeti, Çin'i yontmak için bir takım emperyalist saldırı hareketlerine girişti, Çin'i eşitliğe aykırı bazı anlaşmaları kabule zorladı, büyük toprak parçalarını Rusya ile birleştirmiş ve bütün bunlara ilâveten, birçok yerlerde, eşit olmayan anlaşmaların getirdiği sınırları da geçerek daha da fazla toprağı işgal etmiştir. Bu gangsterce davranış, Marx - Engels ve Lenin tarafından sert bir şekilde kınanmıştır. 27 Eylûl 1920 de, büyük Lenin'in liderliğindeki Sovyet hükûmeti ciddî olarak şunu ilân etmiştir. Sovyet Hükûmeti «Rusya'nın geçmiş hükûmetleri tarafından Çin'le yapılan bütün anlaşmaları hükümsüz ve batıl sayar, Çin topraklarının her türlü işgalini ve Rusya'nın Çin'de elde ettiği bütün ayrıcalıkları reddeder hiçbir karşılık olmadan ve daimî olarak Çin'e Çarlık Hükûmeti ve Rus burjuvazisi tarafından zorla elinden alınan herşeyi iade eder.» (Bak. **Rus Sosyalist Federe Sovyet Cumhuriyeti Hükûmeti'nin Çin Hükûmetine bildirisi**) zamanın tarihsel koşulları yüzünden, Lenin'in bu proleter siyaseti gerçekleşemedi. Daha 22 Ağustos ve 21 Eylûl 1960 da, sınır sorunlarında izlediği tutarlı siyasetten hareket eden Çin Hükûmeti, Sovyet Hükûmetine, Çin — Sovyet sınır sorununun çözümlenmesi için görüşmeler yapılması hususunda, iki defa teşebbüste bulundu. 1964 yılında, iki taraf arasındaki görüşmeler Pekin'de başlandı. Bugünkü Çin — Sovyet sınırıyla ilgili anlaşmalar, Çarlar tarafından Çin halkına zorla kabul ettirilmiş eşit olmayan anlaşmalardır. Fakat Çin — Sovyet halkları arasındaki devrimci dostluğu korumayı isteğimizden, hareket ederek gene de bu anlaşmaların sınır sorununun çözümlenmesine esas alınmasını kabul ettik. Ancak, Lenin'in bu proleter siyasetine ihanet eden ve yeni —çarcı sosyal— emperyalist tutumunu sürdüren Sovyet revizyonist dönekliği bu anlaşmaların eşit olmadığını kabul etmeği reddettiği gibi, bu anlaşmalara aykırı olarak işgal edilen veya edilmeye çabalanan Çin topraklarının da Sovyetler Birliği'ne ait olduğunun kabulünü istedi. Sovyet Hükûmetinin bu şövenist büyük devlet ve sosyal — emperyalist tutumu görüşmelerin kesilmesine yol açtı. Brejnev iktidara geldiğinden bu yana, Sovyet — revizyonist dönek kliği, sınırdaki statükoyu bozma çabalarını azgınca arttırmış ve silâhsız balıkçı köylülerimize ateş açarak, onları öldürerek, Çin'in egemenliğine tecavüz ederek, sürekli olarak sınır olayları çıkartmıştır. Geçenlerde daha da ileri giderek Chenpao adasındaki topraklarımıza silâhlı sızmalarda bulunmuştur. Sabırlarının son damlası da taşırılan sınır muhafızlarımız kendilerini savunmak için kavgaya girmişler ve saldırgana hakettiği yumrukları indirmek suretiyle kutsal topraklarımızı muzaffer bir şekilde korumuşlardır. Kendierini çıkmazdan sıyırmak amacıya, 21 Mart tarihinde Kosigin; önderlerimizle telefonda görüşmek arzusunu bildirmiştir. Hükûmetimiz, 22 Mart'ta bu isteğe hemen bir muhtıra ile cevap vermiş ve bu muhtırada, «Çin ve Sovyetler Birliği arasında mevcut bugünkü ilişkilerin ışığında telefonla haberleşmek uygun düşmez. Şayet Sovyet hükûmetinin söyleyeceği bir söz varsa, bunu diplomatik kanallarla ve resmî bir şekilde bildirir» tarzındaki görüşünü açıkça belirtmiştir. 29 Mart'ta Sovyet Hükûmeti tarafından yayınlanan bildiride, Sovyetler hâlâ inatçı ve saldırgan tutumlarını korumakta, fakat aynı zamanda «istişarelerde» bulunma isteklerini belirtmekteydiler. Hükûmetimiz bu bildiriye verilecek cevabı hazırlamaktadır. Partimizin ve Hükûmetimizin dış politikası tutarlıdır. Bu politika, sosyalist ülkelerle, proleterya enternasyonalizmi ilkesine dayanan dostluk, karşılıklı yardım ve işbirliğini geliştirmek; bütün ezilen halk ve ulusların devrimci mücadelelerini desteklemek ve yardım etmek; değişik toplumsal düzenlere sahip ülkelerle, toprak bütünlüğüne ve egemenliğe karşılıklı saygı, karşılıklı saldırmazlık, birbirlerinin içişlerine karışmama, eşitlik ve karşılıklı yarar, barış içinde birarada yaşamanın beş ilkesi esası üzerinde barış içinde birarada yaşamak için çaba göstermek ve emperyalist saldırı ve savaş siyasetlerine karşı çıkmak. Bizim proleter dış politikamız, açıkgözlüğe dayanmaz; bu bizim çok zamandır üzerinde ayak diremiş olduğumuz bir siyasettir. Geçmişte bu şekilde hareket ettiğimiz gibi, gelecekte de aynı biçimde davranmakta ayak direyeceğiz. Bir ülkenin içişlerinin o ülke halkı tarfından halledilmesi gerektiği fikrini daima savunmuşuzdur. Küçük veya büyük, bütün ülkeler ve bütün taraflar arasındaki ilişkiler, eşitlik ve birbirinin içişlerine karışmama ilkeleri üzerine kurulmalıdır. Bu Marksist — Leninist ilkeleri korumak amacıyla, Çin Komünist Partisi, Sovyet revizyonist dönekliğinin şövenist büyük devlet siyasetine karşı uzun bir mücadele açmıştır. Bu, herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Sovyet revizyonist dönek kliği, fütursuz bir şekilde, «kardeş partiler» den ve «kardeş ül-

(Devamı 11. Sayfada)

Moskova Konferansı Ana Belgesi

(Orta sayfadan devam)

olanların siyasî felsefi ve dinî görüşleri ne olursa olsun görevleri faşist ve karşı — devrimci İspanyol ve Portekiz hükûmetlerine karşı, Yunanistan'daki karşı — devrimci albaylar cuntasına karşı, Lâtin Amerika'daki askerî oligarşilere karşı, Amerikan emperyalizminin hizmetindeki yönetimlerin tümüne karşı ilerici ve millî güçlere somut destekler sağlamaktır.

8 — Biz, komünistler, bir kere daha dünyanın bütün namuslu insanlarını ırkçılığın insanlık dışı eylem ve ideolojisine karşı mücadelede çabalarını birleştirmeye çağırırız. Çağımızın en yüz kızartıcı olaylarından olan A.B.D.'ndeki 25 milyon zenciye, işgal edilmiş topraklarda ve İsrail'de Arap halkına karşı girişilen haksız ve insafsız barbarca eziyete karşı, millî ve ırkçı ayırıma karşı, Güney Afrika ve Rodezya'da sürdürülen ırkçı teröre karşı, karşı — devrimci kapitalist güçlerin kitlelere asıl hedeflerini unutturmak için kullandıkları, ve körükledikleri siyonizm ve anti — semitizm'e karşı, en geniş protesto hareketlerinin geliştirilmesini teşvik ederiz.

Emperyalzm, ırkçılığı halkları bölmek ve egemen olmak için kullanır. Geniş halk kitleleri ırkçılığa karşı aktif mücadelelere girişebilirler. Eylem içinde, ırkçılığın yokedilmesinin emperyalizme ve ideolojik temellerine karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçası olduğunun bilincine varırlar.

9 — İnsanın temel özgürlüklerinin boğmaya çalışan emperyalizme karşı mücadele, söz, basın, toplantı, gösteri, örgütlenme özgürlüklerinin elde edilmesi için, bütün vatandaşların eşitliği için, sosyal hayatın bütün yönlerinin demokratlaştırılması için yılmak bilmeyen bir kavgayı gerektirmektedir. Uzun sınıf kavgaları sonucu elde edilebilmiş demokratik hak ve özgürlükleri boğmaya çalışan bütün karşı — devrimci kanun ve çabalara kesinlikle karşı çıkılmalıdır. Hayatları tehdit altında olan demokratları ve vatanseverleri kurtarmak için millî ve milletlerarası alanlarda sistemli bir mücadeleye girişmeliyiz. Komünistlere ve diğer vatanseverlere verilen haksız cezalara karşı. hapsedilmiş vatansever ve demokratların kurtarılması için ve siyasî iltica hakkının korunması için mücadele etmeliyiz.

Biz, komünistler, milletlerin ve millî azınlıkların ezilmelerinin her biçimine karşı mücadele eder, her milletin veya millet grubunun kendi kültür ve dilini geliştirmesinden yana çıkar, bütün milletlerin kaderlerini tâyin hakkını kesinlikle savunuruz.

Biz, komünistler, emperyalizmin egemen üslerini sarsacak ve durumunu tümüyle zayıflatacak, demokratik istekler için tekelci sermayeye karşı kesin kararlı bir mücadeleye girişilmezse, emperyalizmin saldırgan politikasına son verilemiyeceği, sömürgecilik ve yeni — sömürgeciliğin yeryüzünden kaldırılamıyacağı, faşizm ve ırkçılığın köklerinin temizlenemiyeceği kanısındayız. İşçi hareketinin son hedeflerinin gerçekleşmesine uygun şartlar bu mücadele içinde yaratılırlar.

Bugünkü durum, sosyalist ülke halklarının, milletlerarası işçi hareketinin bütün bölümlerinin ve emperyalizme karşı millî bağımsızlık mücadelesi hareketlerinin kavgada dayanışmalarını gerektirmektedir.

Komünistler, emperyalizmin caniyane siyasetinin maskesini düşürmeyi ve kamuyu emperyalizmin saldırgan plân ve istekleri karşısında alarma geçirmeyi günümüzün en önemli görevlerinden bilirler.

Konferansa katılanlar işçileri, köylüleri memurları, gençleri, öğrencileri, aydınları, kadınları temsil eden bütün örgütleri, kendilerini harekete getiren siyasî, felsefi, dinî inanç ve görüşleri ne olursa olsun bütün sosyal grup ve tabakaları, kapitalist ülkelerin gerçekçi görüşlü siyaset adamlarını, bütün demokratik partileri, bütün millî ve milletlerarası ilerici örgütleri barışın korunması ve gerginliğin azaltılması yolunda anti — emperyalist mücadelede birlikte eyleme geçebilmek için çabalarını komünist partilerinin çabalariyle birleştirmeye çağırır. Bütün bu güçleri anti — emperyalist mücadeleyi ilgilendiren bütün sorunlarda görüşlerini paylaşmaya çağırırız.

Komünistler, bütün ilerici, vatansever ve barışçı güçlerin eylem birliğinin millî, bölgesel ve dünya ölçüsünde hazırlanması ve gerçekleşmesi için en demokratik yöntemlerden yana olduklarını bildirirler. Anti — emperyalist bütün akım ve hareketlerin birbirleriyle sürekli anlaşmasını sağlamak için özelliklerini gözeterek ve bağımsızlıklarına saygı gösterecek, ellerinden gelen katkılarda bulunacaklardır. Anlaşmadan doğan ve isteyerek kabul edilmiş işbirliğinden bugünkü durumun gerektirdiği daha yüksek seviyede bir anti — emperyalist mücadele vermek olanakları artacaktır.

Konferansa katılanlar, komünist ve işçi partilerinin halkların sorunlarının çözümlerine katkılarının artması için ilk şartın komünist hareketin birliğinin günün gereklerine karşılık verebilecek şekilde daha yüksek bir seviyeye çıkarılması olduğunu düşünürler. Bütün partilerin devamlı ve kararlı çabaları gereklidir. Komünist ve işçi partilerinin birliği anti — emperyalst güçlerin birleşmesinde en önemli etkendir.

Milletlerarası komünist hareketinin yönetim merkezi yoktur.

Konferansa katılanlar kardeş partiler arasındaki ilişkilerin temelinin, milletlerarası proleter ilkeleri, sürekli yardım ve dayanışma, partilerin eşitlik ve bağımsızlığına saygı, iç işlere karışmamaya dayandığı hakkındaki görüş birliklerini bildirirler. Bu ilkelere saygı kardeş partiler arasındaki dostça işbirliğinin geliştirilmesi ve komünist eylem birliğinin güçlendirilmesi için gerekli şarttır.

Komünist harekette bu ilkelerle gerçekleştirilen ikili görüşmeler, bölgesel toplantılar, milletlerarası konferanslar işbirliğinin doğal şekilleridirler. Dünya devrim süreçinin gittikçe hızlandığı ve yayıldığı çağda, bu ilke ve şekiller, komünist ve işçi partilerine ortak hedeflere doğru mücadelede çabalarını birleştirme imkânları sağlar. Bütün partilerin hakları eşittir. Milletlerarası komünist hareketin yönetim merkezinin bulunmadığı çağımızda partilerin görevlerini etkili bir biçimde yerine getirebilmeleri için eylemlerinin özgürce koordinasyonu büyük önem taşır.

Komünist ve işçi partilerinin eylem birliği komünist hareketin marksizm - leninizm'in temeli üzerinde kaynaşmasını sağlayacaktır. Çağımızın devrimci ve demokratik hareketinin acil görevlerinin yerine getirilmesi için birlikte yürütülen hareketler, komünist hareketin bölümleri arasında gerekli tecrübelerin paylaşılmasını sağlarlar. Bu hareketler marksizm - lenizm teorisinin yaratıcı bir özle gelişmesini, zenginleşmesini ve devrimci milletlerarası tutumun günün siyasî sorunları karşısında güçlenmesini sağlarlar.

Konferansa katılanlar çalışan kitleler ve sosyal gelişmenin çıkarları için, milletlerarası sermayenin bir an önce yenilmesi için partilerinin herşeyi yapmaya kararlı olduğunu açıklarlar. Emperyalizme karşı ve demokratik istekler için yapılan birlikte eylemlerde, sosyalist devrim ve insanın insanı sömürmesi sisteminin son bulması için yapılan mücadelelerin bir aşamasını ve ayrılmaz bir bölümünü görürler.

Her komünist partinin millî ve milletlerarası sorumlulukları ayrılmaz bir bütün teşkil eder.

Konferansa katılanlar her komünist ve işçi partisinin siyasî başarısının kendi ülkesindeki başarısına, kardeş partilerin başarısına ve aralarındaki işbirliğinin derecesine bağlı olduğu kanısındadırlar. Her komünist partisi kendi işçi, sınıfı kendi halkı ve aynı zamanda milletlerarası işçi sınıfı önünde sorumludur. Her komünist partinin millî ve milletlerarası sorumlulukları ayrılmaz bir bütün teşkil ederler. Marksist leninistler hem vatansever hem de enternasyonalisttirler. Dar anlamda miliyetçiliğe olduğu kadar, millî çıkar ve bağımsızlık isteklerinin önemsenmemesine de karşı çıkarlar. Komünist partiler, işçi sınıfının ve emekçilerin bütün partileri gerçek millî çıkarları, ihanet eden karşı devrimci sınıflara karşı savunurlar. Kapitalizmin ülkelerinde sosyalizm ve milletlerarası proleterya için mücadele eden komünist partilerinin amacına en büyük katkı iktidarın işçi sınıfı ve müttefikleri tarafından ele geçirilmesidir.

Lin Piao'nun Raporu

(Orta Sayfadan devam)

keler» den söz açmakta, fakat gerçekte kendisini, başka ülkelerin topraklarını istilâ ve işgal etmek hakkına sahip bir Patriaral parti ve Yeni Çar olarak görmektedir. Çin Komünist Partisine, Arnavutluk Emek Partisine ve diğer gerçek Marksist — Leninist partilere karşı sabotaj ve bozgunculuk hareketlerini yönetiyorlar. Bunlardan başka sözde «sosyalist topluluk» a dahil herhangi bir parti veya ülke, biraz değişik bir görüşü savunursa, zalimce hareketlere başvurmakta ve sözde «kardeş ülke» lerini istilâ ve işgal etmek için hiç bir baskı, sabotaj ve yıkma faaliyetinden, hattâ asker göndermekten ve sözde «kardeş parti» lerinin üyelerini kaçırmaktan kaçınmamaktadır. Bu faşist korsanlıklar, onların kaderlerini çizmiştir. Amerikan emperyalizmi ve Sovyet revizyonizmi daima Çin'i tecrit etme çabasındadırlar; bu Çin için bir şereftir. Çin'e karşı olan azgın düşmanlıklarının bize en ufak bir zarar vermesine imkân yoktur. Tam tersine, bu, halkımızın bağımsızlığımızı korumak, inisyatifi kendi ellerimizde tutmak, kendi çabalarımıza güvenmek ve ülkemizi müreffeh ve güçlü kılmak hususundaki azmini daha da perçinlemektedir; Çin'in, bir yanda Amerikan emperyalizmi, öte yanda Sovyet revizyonizmi ile kendisi arasında sarih bir çizgi çektiğini bütün dünyaya ispatlamaya yardım ediyor. Bugün, dünyanın kaderini tâyin eden şey emperyalizm, revizyonizm veya gericilik değil, bütün ülkelerin proleteryası ve devrimci halkıdır. Proleteryanın ilerici öğelerden kurulu, çeşitli ülkelerin gerçek Marksist Leninist partileri ve örgütleri, sonsuz geniş ufuklara sahip, yeni yükselen bir güç olarak ortaya çıkmaktadır. Çin Komünist Partisi onlarla birleşmek ve birlikte savaşmak hususunda kararlıdır. Arnavutluk halkını, emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelelerinde kesinlikle destekliyoruz; Vietnam halkını, Amerikan saldırısına karşı direniş ve ulusal kurtuluş savaşında sonuna kadar kesinlikle destekliyoruz; Laos, Tayland, Burma, Malaya, Endonezya, Hindistan, Filistin ve Asya, Afrika ve Güney Amerika'daki diğer ülkeler ve bölgeler halklarının devrimci mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; Birleşik Amerika proleteryasının, öğrencilerinin ve gençliğinin ve siyah halk yığınlarının Amerikan yönetici kliğine karşı haklı mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; Sovyetler Birliği proleteryasının ve emekçi halkının Sovyet revizyonist dönek kliğini devirmek uğruna yaptıkları haklı mücadeleyi kesinlikle destekliyoruz; Çekoslovakya ve diğer ülkelerin Sovyet revizyonist sosyal — emperyalizmine karşı haklı mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; Japonya ile Batı Avrupa ve Okyanusya ülkelerinin halklarının devrimci mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; bütün ülkeler halklarının devrimci mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz. Amerikan emperyalizmi ile Sovyet revizyonizminin baskı ve saldırılarına karşı bütün haklı direnişleri kesinlikle destekliyoruz. Amerikan emperyalizminin ve Sovyet revizyonizminin baskısı, kontrolü, müdahalesi veya zulmü altındaki bütün ülkeler ve halklar birleşiniz, mümkün olan en geniş cepheyi kurunuz ve ortak düşmanlarımızı deviriniz! Kazandığımız zaferler yüzünden, devrimci uyanıklığımızı hiç bir şekilde gevşetmeyelim veya Amerikan emperyalizmi ile Sovyet revizyonizminin büyük ölçüde bir saldırı savaşı açması tehlikesini hiçbir şekilde görmezlikten gelmeyelim. Tam hazırlanmalı, büyük bir savaş açmalarına veya erken bir tarihte savaş açmalarına konvansiyonel bir savaş açmalarına veya büyük ölçüde nükleer bir savaş açmalarına karşı hazırlıklı bulunmalıyız. **Kısacası, hazırlıklı bulunmak zorundayız.** Uzun bir süre önce Başkan Mao şunları söylemişti: **«Saldırıya uğramadıkça saldırmayacağız; saldırıya uğrarsak mutlaka karşı saldırıda bulunacağız.»** Şayet savaşta direnirlerse, onlara uyacak ve sonuna kadar savaşacağız. Çin devrimi savaş alanlarında kazanıldı. Mao Tsetung düşüncesi ile silâhlanmış, Büyük Proleter Kültür Devrimi içinde yoğrulmuş ve zafere tam bir güvenle bakan yüz milyonlarca Çin halkı ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu Taiwan'daki kutsal topraklarını kurtarmaya ve yaklaşmak cesaretini gösteren bütün saldırganları **azimle, kesinlikle, tamamen ve sonuna kadar** temizlemeye kararlıdır. Büyük önderimiz Başkan Mao şuna işaret ediyor. **Birbiri ile sıkı fıkı işgören Sovyet revizyonizmi ve Amerikan emperyalizmi öylesine iğrenç ve kötü eylemlerde bulunmuşlardır ki, dünyanın her yanındaki devrimciler onları cezasız bırakmayacaklardır. Bütün ülkeler halkları ayaklanmaktadırlar. Amerikan emperyalizmine ve Sovyet revizyonizmine karşıt yeni bir tarih dönemi açılmıştır.** İster savaş devrimi doğursun, ister devrim savaşı önlesin, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet revizyonizmi çok sürmeyecektir. Bütün ülkeler emekçileri, birleşiniz! Dünya proleterleri, ezilen halkları ve ulusları, birleşiniz! Amerikan emperyalizmini, Sovyet revizyonizmini ve onların uşaklarını gömünüz!

VIII. Bütün parti - bütün ulus, daha büyük zaferler kazanmak için birleşiyor

Parti'nin Dokuzuncu Ulusal Kongresi, Partimizin tarihsel gelişiminin önemli bir anında ülkemizde proleterya diktatörlüğünün gelişim ve yerleşiminin önemli bir anında ve uluslararası komünist hareketinin ve dünya devriminin gelişiminin önemli bir anında toplanmaktadır. Kongreye gelen delegeler arasında yaşlı kuşaktan proleter devrimciler ve keza geniş ölçüde taze kan bulunuyor. Partimizin geçmişteki kongrelerinde, hiçbir zaman bu kadar fazla sayıda sanayi işçisi, fakir ve orta halli köylü ve kadın parti üyesi delege olarak bulunmamıştı. Halk Kurtuluş Ordusu'ndaki Parti üyelerinin arasından gelen delegeler arasında, eski Kızıl Ordu savaşçılarının yanında yeni savaşçılar da bulunmaktadır. Kızıl Muhafız olan Parti üyelerinin delegeleri ilk defa bir ulusal kongreye katılmaktadırlar. Ülkenin her yanından bu kadar çok delegenin gelip, Parti ve devlet işlerini görüşüp karara bağlamak için Başkan Mao'nun çevresinde toplanmış olmaları gerçeği, kongremizin canlılık dolu bir kongre, bir birlik kongresi, bir zafer kongresi olduğunu göstermektedir. Başkan Mao diyor ki: **Ülkemizin birliği, halkımızın birliği ve ülkemizdeki çeşitli ulusların birliği. Bunlar amacımızda zafere ulaşmanın temel güvenceleridir.** Büyük Proleter Kültür Devrimi sayesinde, anayurdumuz şimdiye kadar görülmemiş bir şekilde birlik olmuş ve halkımız, Mao Tsetung Düşünüşünün büyük kızıl bayrağı altında son derece geniş ölçüde bir birleşmeyi gerçekleştirmiştir. Bu büyük birlik proleteryanın önderliği altındadır ve işçi — köylü ittifakına dayanmaktadır; bütün kardeş milliyetleri anayurdun kalkınması uğruna uzun zamandır faydalı çalışmalar yapmış bulunan yurtsever demokratları, denizaşırı ülkelerdeki yurtsever Çinlileri, Hongkong ve Macao'daki yurtsever kardeşlerimizi, Amerikan — Chiang gericileri tarafından ezilen Taiwan'daki kardeşlerimizi ve sosyalizmi destekleyen ve sosyalist anayurdumuzu seven herkesi içine almaktadır. Partimizin bu ulusal kongresinden sonra, ülkemizin bütün uluslarının halkının büyük önder Başkan Mao'nun liderliğinde daha da fazla birleşeceklerine ve ortak düşmanımıza karşı mücadelede ve güçlü, sosyalist anayurdun kuruluşunda daha büyük zaferler kazanacaklarına inanıyoruz. Başkan Mao 1962 yılında şunları söylemişti: **Bugünden başlamak üzere, önümüzdeki 50 ilâ 100 yıl, bütün dünyadaki toplumsal düzenlerde köklü bir değişim dönemi, tarihin geçmiş hiçbir devrinde eşi görülmemiş bir sarsıntı dönemi olacaktır. Böyle bir dönemde yaşadığımızdan, geçmiştekilerden şekil bakımından değişik birçok nitelik gösterecek olan yeni mücadelelere hazırlıklı olmalıyız.** Başkan Mao tarafından, büyük bir uzak görüşlülükle çizilen bu gelecek, önümüzdeki günlerde ilerleme yolumuzu aydınlatmakta ve bütün gerçek Marksist — Leninistlere büyük komünizm ülküsünün gerçekleştirilmesi için kahramanca savaşmalarını ilham etmektedir. Bütün Parti, birleşsin, bütün ulus, birleşsin; Mao Tsetung Düşünüşünün büyük kızıl bayrağını yüksekte tutsun; **kararlı olun, hiçbir fedakârlıktan kaçınmayın ve zafere ulaşmak için her türlü güçlüğü yenin!** Yaşasın Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin büyük zaferi! Yaşasın proleterya diktatörlüğü! Yaşasın Parti'nin Dokuzuncu Millî Kongresi! Yaşasın, büyük, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisi! Yaşasın büyük Marksizm — Leninizm — Mao Tsetung Düşünüşü! Yaşasın büyük önderimiz Başkan Mao! Uzun, upuzun bir hayat Başkan Mao'ya!

— Son —

Moskova Konferansı Ana Belgesi

Sosyalist ülkelerin halkları,
proleterler,
kapitalist ülkelerin demokratik güçleri,
kurtulmuş halklar ve ezilen halklar,
emperyalizme karşı, barış için,
millî bağımsızlık için,
sosyal gelişme için,
demokrasi ve sosyalizm için ortak mücadelede birleşiniz.

Komünist ve işçi partileri somut görevlerini yerlerine getirebilmeleri için değişik biçimlerde birbirlerine yaklaşmalarını gerektiren çok değişik şartlarda hareket etmektedirler. Her parti marksizm-leninizm ilkelerinden hareket ederek ve somut millî şartları göz önünde tutarak siyasetini tâyin eder, mücadelesinin biçimlerini, yöntemlerini ve yönünü belirler, şartlara göre sosyalizme geçişin barışçı veya barışçı olmayan yollaını ve ülkesinde sosyalizmi kurmanın metod ve biçimlerini saptar. Aynı zamanda, komünist partilerinin hareket ettikleri şartların farklılığı, somut görevlerini yerlerine getirme biçimleri şu veya bu sorun üzerinde ortaya çıkan ayrılıklar, milletlerarası alanda ve özellikle anti-emperyalist mücadelenin temel sorunları söz konusu iken, kardeş partilerin birlikte davranmalarına engel teşkil etmemelidir.

Bir komünist partisi ne kadar güçlü ve birlikse, ülkenin içindeki ve miletlerarası komünist hareketindeki görevini o kadar iyi yerine getirir.

Komünistler, hareketlerinin bir yandan büyük tarihî başarılar kazanırken, diğer yandan da bu son seneler boyunca gelişmesinde önemli zorluklarla karşılaştığının apaçık bilincindedirler. Komünistler herşeye rağmen zorlukların yenileceği inancındadırlar. Bu inanç milletlerarası işçi sınıfının çıkar ve son hedeflerinin birliğine, her partiinin sorunlara millî ve milletlerarası çıkarlara uygun çözümler bulma isteğine, komünistlerin devrimci görevlerine ve komünistlerin milletlerarası ölçüde birliklerini güçlendirme isteklerine temel olmaktadır.

Komünist ve işçi partileri bazı görüş ayrılıklarının dışında emperyalizme karşı mücadelede birleşik cephenin gereklerini tekrar belirtirler.

Beliren ayrılıklardan bir kısmı görüşmeler sırasında ortadan kalkmış veya olayların gelişmesi sırasında aydınlanmışlardır. Diğerleri daha uzun süreli olabilirler konferans ayrılıkların belirdiği sorunların komünist partilerin her biçimdeki işbirliklerinin güçlendirilmesi için tatminkâr bir biçimde çözümlenebileceklerine ve çözülmeleri gerektiğine inanmaktadır: partilerarası ilişkilerin genişletilmesi, deneylerin paylaşılması, dostça tartışmalar, miletlerarası alanda birlikte eylemler. Her partinin milletlerarası görevi, her yoldan partiler arasındaki ilişkileri düzeltmeyi ve güveni arttırmayı, miletlerarası komünist hareketinin birliğini güçlendirmek için yeni çabalar harcamaktır. Somut gerçeğin kollektif analizi bu birliğin güçlenmesine katkıda bulunur.

Burjuva ideolojisine karşı amansız mücadele

Anti-emperyalist eylem birliği dünya devrim sürecinde Marsist - Leninist partilerin siyasî ve ideolojik ağırlıklarının artmasını gerektirmektedir. Devrimci, demokratik ve kurtuluşçu hareketlerin ön saflarında komünistler güçlerini yiitrmeden burjuva ideolojisine karşı, kitlelere mücadelelerinin gerçek yönlerini ve zafer için şartları göstererek, mücadele etmeye devam edeceklerdir. Emperyalizme karşı mücadelelerinde başarı kazanmak ve zafere ulaşmak için bilimsel sosyalizmin fikirlerini işçi sınıfı hareketi geniş halk yığınları ve özellikle gençlik içinde yayacaklar, ilkelerini kesin bir kararlılıkla savunacaklar ve marksizm - leninizmin zaferi için mücadele edecekler, durumuna göre teori ve siyasetlerindeki oportünist sağ ve sol sapmalarla, revizyonizmle ve goşistlerin sekter maceracılığıyla savaşacaklardır. Genel olarak bu sapmaların hepsi, mücadeleye katılması mümkün ve gerekli gerçek güçleri küçümserler.

Marksizm - leninizme, milletlerarası proleterya hareketine halkının çıkarlarına ortak sosyalizm dâvâsına sınırsız bağlılık komünist ve işçi partilerinin birliğinin ve etkililiğinin gerekli şartlı ve tarihî hedefleri için sürdürdükleri mücadelenin başarısının teminatıdır.

Komünist hareket çağdaş toplumun en aktif gücü ve bölümüdür. Komünist ve işçi partilerinin yasaklanması halkların hayatî çıkarlarına ve demokratik haklarına bir darbedir. Konferansa katılanlar ülkelerinin siyasî hayatına yasal olarak katılmak için mücadele eden bütün komünist partilerini istisnasız desteklerler. Endonezya, İspanya, Portekiz, Yunanistan, Bolivya, Brezilya, Kolombiya, Meksika, Venezuella, Panama, Paraguay, Guatemala, Güney Afrika, Tayland, Haiti, Malezya, İran, Filipin ve diğer ülkelerde onbinlerce komünist, demokratik ve devrimcinin ölümüne sebep olan kanlı katliamları ve terörü nefretle mahkûm ederiz. Faşist ve dikta rejimlerinin zindanlarında, kapitalizmin hapishanelerinde acı çeken kavga kardeşlerimize dayanışmamızı bildirir ve kurtuluşları için mücadele ederiz.

Konferansa katılanlar konferansta dünya komünist hareketinin birliğine doğru önemli bir adım görürler. Bazı partilerin mevcut olmamasının bütün komünist ve işçi partilerinin kardeşçe ilişkilerine ve işbirliğine tesir etmemesi gerektiği kanısındadırlar. Emperyalizme karşı, miletlerarası işçi hareketinin ortak hedefleriyle, konferansa katılmayanlar dahil bütün komünist ve işçi partileriyle birlikte ortak mücadeleler yürütmeye kararlıdırlar.

Emperyalizme karşı mücadele zorlu ve uzun bir mücadeledir. Amansız sınıf mücadeleleri bizi bekliyor. Emperyalizme ve içteki karşı devrime karşı hücümlarımızı güçlendirelim. Devrimci ve ileri güçlerin zaferi önlenemez.

Sosyalist ülkelerin halkları, proleterler, kapitalist ülkelerin demokratik güçleri, kurtulmuş halklar ve ezilen halklar, emperyalizme karşı, barış için, millî bağımsızlık için, sosyal gelişme için, demokrasi ve sosyalizm için ortak mücedelede birleşiniz!

(Arabaşlıklar metne dahil değildir.)

— SON —

sosyalist literatürde terimler ve kavramlar

MAKİNA VE ETKİLERİ

Makina, I. Motor, 2. Transmisyon (motorun sağadığı hareketi tezgâha ileten kısım) 3. Tezgâh (obje üzerinde çalışan ve objede istenen değişiklikleri meydana getiren) kısımlardan ibarettir.

İplikçilikte başlayan ilk makinalar su çarkıyla işletiliyordu. Su çarkı elbette ki zamanla gelişen büyük makinalara yeterli olmuyordu. Ayrıca bu durumda fabrikaların mutlaka sular kenarına kurulması zorunluğu vardı, vb. Daha güçlü bir devindirici gerekince, ilkesi daha önce de bilinen ama tarihî koşullar kullanımını zorlamadıkları için üzerinde durulmayan buhar makinası genişleyen sanayiin enerji ihtiyacına cevap vermek üzere sanayie girdi. ve... her teknik ilerleme başka bir yeniliği gerektirdi. Her üretim dalındaki teknik değişiklik derhal bir başka dala atladı... Makinaların icadından sonra tekniğin gelişme temposu büyük bir hız kazandı... Nihayet büyük sanayie varıldı.

● Makina kadınların ve çocukların iş gücünü emer. Çünkü «Makina adale kuvvetini lüzumsuz kılar (Kapital).» Makina işçinin yerini alır el-emeği bollaşır, rekabet artar, bir yandan iş gücünün değeri düşer bir yandan da rekabet yüzünden işçilerin direnci kırılır.

● «Makina iş gününün uzatılmasına imkân verir. Kapitalistin makinaları kesintisiz çalıştırmakta büyük çıkarı ve yararı vardır.» «Makina, iş gününün her türlü sınırın ötesinde uzatılmasını mümkün kılan en güçlü araç haline gelir (Kapital).»

Kapitalizm ile ilgili notlar

● Makina emeğin yoğunlaşmasını, yani kısaltılmış iş günü içinde daha hızlı bir çalışmayla daha büyük değer yaratılmasını sağlar.

«Makina işçiler arasındaki maharet farklarını siler, her işçi makina başında her işi görebilir, işçinin işi basitleşir. Makina işçileri eşitleştirir, eşit robotlar haline getirir Başlangıçta işçi maddî üretim araçlarından yoksun olduğu için iş gücünü sermayeye satar. Şimdi ise işçinin iş gücü sermayeye satılmadığı takdirde ciddî hiç bir iş göremez durumdadır (Kapital).» Kafa emeği ile kol emeği birbirinden büsbütün ayrılır.

Filistin Mukavemeti

Tartışmanın özü

Gérard Chaliand

Gérard Chaliand'ın bu incelemesi, Le Monde Diplomatique'ten çevrilmiştir. Bu sayıda incelemenin son bölümünü yayınlıyoruz.

(87. sayıdan devam)

Siyonist ideolojiyi çağdaş yahudi düşmanlığının bir sonucu sayarsak, İsrail devletinin kuruluşunu olanaklayan şartlar büyük ölçüde Nazizmin Avrupa'daki egemenliğinin sonuçlarıdır denebilir. Yahudiler, üzerinde dinî bir efsaneden başka hiçbir tarihî hak yürütemeyecekleri Filistin'de, İsrail devletini kurmada emperyalizmin hazırladığı sömürge koşullarından yararlandılar. Amacı gerçekleştirmek uğruna Batı emperyalistlerinden kâh birine kâh diğerine yanaştılar. Evet, yahudi tarım kolonileri Filistin topraklarının % 6 sını satın almışlardı, ancak bu gerçek, tek başına, Avrupa'daki yahudi düşmanlığı ve Alman Nazizmi ile hiç ilgisi olmayan bir halk aleyhine (Filistin Arap halkı) bir devlet kurmayı açıklayamazdı: Kuşkusuz son dünya savaşında sadece yaşayabilmek (hakları) için en yüksek ücreti ödeyen yahudi topluluklarının İsrail'in kurulmasındaki rolüne duygusuz kalınamaz. **Ancak, meseleyi bilenler olarak, Filistin halkının temel haklarının yok edildiği, yerlerinden koparıldığını kabul etmek de gerekir. Devlet olarak kabul edilme çabasındaki İsrail'in kendi sebep olduğu Filistin milletinin sorunlarını kabule yanaşmaması da şaşırtıcıdır.**

Şüphesiz, Batının gelişmiş ülkeler İsrail'de gerçekleştirilen başarılara tarafsız değillerdir; bu başarılar bir «mucize» ye değil şu üç ana faktöre dayanırlar: «Düşman çevrenin güçlendirdiği, kısa zamanda oluşan ulusal dayanışma; ülkeye akan yabancı sermaye; ve en önemlisi, Avrupa'dan gelen yahudilerin getirdikleri hızlı gelişme imkânı sağlayan **bilgi birikimi**. Buna rağmen, Siyonist devlet topraklarındaki Arap azınlığın, mültecilere ve komşu Arap ülkelere oranla daha mutlu bir yaşantı teklifiyle ayırıcı davranışlara uğratıldığını unutabilir miyiz?

Filistin'de bir Yahudi devleti kurarak Yahudi sorununu kendine göre çözme iddiasındaki Siyonizmin gelişmekte olan Arap milliyetçiliğine çarpması kaçınılmazdı. (Gerçekte bugün yahudilerin çoğunluğu Filistin'de yaşamamaktadır.) Arap halk kitlelerini İsrail devletine yönelten baskı iddia edildiği gibi yalnızca bir devlet propagandası veya Avrupa tipi bir yahudi düşmanlığı değildir.

Şurası açıktır ki, Arap hükûmetlerinin antisiyonizmi, işsizlik ve sefaleti unutturmak, dikkatleri bir dış düşmanın üzerine çekerek kendi hâkim sınıflarının kokuşmuşluğunu ve nemelâzımcılığını unutturmak içindir.

Şüphesiz, İsrail devleti klâsik anlamda sömürgeci bir ülke değildir. İsrail'liler, yerlilerin emekleriyle oluşan artı-değeri gasbeden hâkim bir grup da oluşturmazlar. Fakat İsrail devleti, bir Arap topluluğunun asırlardır üzerinde yaşadığı toprakları kuvvet yoluyla ele geçirmiştir. Bu yüzden İsrail — Arap (veya daha dar anlamda İsrail — Filistinli) anlaşmazlığı ulusal (millî) bir anlaşmazlıktır.

Ayrıca İsrail şematik olarak, «EMPERYALİZMİN ORTA DOĞUDAKİ AJANI» olarak belirlenebilir. Ama yalnızca o mu? Bir çok Arap devleti politik, ekonomik ve askerî alanlarda ABD'ye bağlıdır. Başlıca petrolcü Arap ülkeleri olan Küveyt, Suudi Arabistan ve Irak ta Amerikan petrol tekellerinin çıkarları sırayla, % 50, % 100, ve % 25 değerindedir. Ve bu ülkelerde petrol geliri toplam gelirin % 70 ile % 90 nı mertebesindedir. Ürdün'deki Haşimi monarşisinin ayakta durabilmesi, Amerikan desteğine İsrail'e yapılan destekten çok daha fazla muhtaçtır.

Ancak, İsrail, yadsınamaz bir biçimde emperyalizmin denetimindeki evrensel ticaret pazarına bağlıdır. Ulusal gelişmesi içinde ABD ile iyi ilişkilerini korumak zorundadır. Hemen hemen İsrail devletinin kuruluşundan beri siyonist milliyetciliği, uluslararası ilişkileri ve beslenme kaynaklarını tahlil ederek, Orta — Doğu'da «komünist yayılmasına karşı» (!) koruyucu olarak ileri sürülmek istendi. Fransız hükûmetinin silâh ambargosu kararı üzerine H. Heykal şöyle söylüyor: «**Fransa'nın tutumu dolayısıyla İsrail artık meseleyi bir yanda Sovyetlerin desteklediği Arap halkları, diğer yanda batı dünyası şeklinde gösteremiyor; siyonist ırkçılığı ile Arap milliyetçiliği arasındaki çatışmayı Doğu — Batı çatışmasına dönüştüremiyor».**

Gerçekten İsrail gelişmiş devlet olarak da emperyalizme bağlıdır ve bu nedenden Arap İsrail anlaşmazlığı da Filistin sorunu kapsamını aşmıştır.

FİLİSTİN DİRENİŞİ VE ARAP HALK KİTLELERİ

Bugün, büyük devletlerin Filistin sorununa el atmalarına kararlı bir karşı koyuş Filistin Direnme Savaşçılarından gelmektedir.

Bazı İsrail yöneticilerinin ileri sürdükleri gibi, batı Ürdün'de bir Filistin devleti kurma olanağı Filistin direnişinin gelişmesiyle ortadan kalkmıştır. Filistin Direnişini yalnızca askerî açıdan değerlendirmek İsrail'lileri yanıltmıştır. İsrail makamları, bu yılın başında işgal altındaki topraklarda Filistin halkının toplu hareketleriyle karşılaşacaklarını düşünmüyorlardı. 18 aylık bir sessizlikten sonra geniş grevler, işgale karşı sokak hareketleri başgösterdi. Bu hareketler işgalin ve silâhlı komando hareketlerinin politik sonuçları; bütün işgallerin normal sürecidir. İsrail işgalcilerinin daha iyi ekonomik şartlar yaratma çabaları bu gelişmeleri önliyemedi: Milliyetçilik her zaman daha güçlü etken olmuştur.

Silâhlı direnişin en önemli etkisi topraklarından koparılmış, parçalanmış savaşma azmini bile yitirmiş bir toplumu yeniden kurmaktır. Bu anlamda direniş Filistin halkının millî bilincini uyandırıyor, kişilikli ulus haline getirmeye çalışıyor.

Kısa dönemde, pazarlıklara bağlı bir çözüm ihtimali zayıftır. Kuvvet durumları gözetildikte, Filistin Direnişinin azami amaçlarına ulaşması imkânsız görünüyor. Ama mutlaka, sömürülmeyen bir Filistin devleti kurulacaktır. Filistin Direnişi'nin gücü, Filistin halkının dışında, bir bütün halinde onları destekleyen Arap halklarının da gücüdür. Mevcut yönetimlerin Filistin direnişini kurma çabaları da bu güçlü dayanışma karşısında başarısızlığa mahkûmdur.

— SON —

AYDINLIK sosyalist dergi

10. sayı çıktı

İdeolojik Birlik ve Örgüt

HİKMET KIVILCIMLI: Strateji ve Taktik • FUAT FEGAN: Kıbrıs Meselesi • KENAN ÖCAL: Marcuse Bir Devrim Peygamberi midir? • FAKİR BAYKURT : Devrimci Mücadele ve Öğretmenler.

Abone: Yıllık 50, altı aylık 25 lira • Adres: Süleyman Sırrı Sok. 2/12 Sıhhiye - Ankara

Proleter devrimcileri! Bütün ilçelerde her hafta bütün üyeleri toplayınız. Onlara devrimci ideolojiyi, ve proleteryanın bugünkü devrimci politikasını, yani millî demokratik devrim mücadelesini, bu mücadelenin yöntemlerini anlatınız. Onlar üyelerin bir araya gelmesinden korkacaklardır. Onları bütün üyelerin devrimci birliği ile mahkûm ediniz.

Devrimcilerin elinden ilçeleri kapatarak kurtulamazsınız!

Halkımızın millî demokratik devrim mücadelesini başarıya ulaştırmak için proletaryanın devrimci ideolojisinin hâkim olduğu bir işçi sınıfı partisi gerekliliğini bütün açıklığıyla kavramış olan devrimciler; partiyi mücadeleci ruhtan yoksun kılmak isteyen, onu emperyalizmin kuyrukçusu durumuna düşürmek isteyen oportünizme karşı elbirliğiyle ve canlarını dişlerine takarak mücadele etmektedirler.

Her geçen gün yeni yeni üyelerin katılmasıyla güçlenen devrimci saflar oportünizmin mevzilerine en amansız eleştirilerini yöneltmekte, onları partililerin karşısına çıkamıyacak duruma düşürmektedirler.

Devrimci saflara katılan her üye, yalnızca üye olmaktan kurtulmakta, üye olmaktan başka bir şey yapmamanın miskinliğini atmakta, proletarya ideolojisinin verdiği mücadeleci ruhla kavgaya militan olarak katılmaktadır. Bu yüzden oportünistlerin karşısındaki devrimci güçler her geçen gün devleşmektedir. Bu aynı zamanda emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin karşısındaki güçlerin de devleşmesi demektir.

Çünkü emperyalistler ve onların yerli uşakları kesin yenilgiye ancak proletaryanın devrimci örgütünün yönetiminde uğratılır. Ve oportünizmi tasfiye etmek, proletaryanın devrimci örgütünü oluşturmak yolunda atılan her adım, bu açıdan emperyalistlere ve onların yerli uşaklarına indirilen bir darbedir.

Oportünistler hiçbir etkileri ve otoriteleri kalmadığı halde, taban tarafından istenmedikleri, her türlü hakarete uğratıldıkları halde, devrimci ideolojinin örgüt konusundaki bütün devrimci ilkelerini hiçe sayarak ve yalnızca emperyalistlere ve işbirlikçilerine hizmet edecek olan tutumlarıyla örgütün başında kalmaya, onu devrimci mücadelenin en yoğun yapılabileceği bir dönemde etkisiz kılmaya çalışmaktadırlar.

Bu yöneticiler, tabanın demokratik ve devrimci yönetime kavuşma arzusunu hiçe saymaktadırlar. Kendi rahatlarını sağlamak için basamak yapma arzusunda oldukları seçimlere giderken, zamanı çoktan dolmuş ve geçmiş olmasına rağmen, ilçe ve il kongrelerini yapmaktan kaçınmaktadırlar. Aslında bu yöneticiler tam bir açmazdadırlar. Zira kongreleri yapsalar devrilip gideceklerini bilmektedirler. Öte yandan kongreleri yapmadan, ilçe ve il örgütlerine devrimci yöneticilerin getirmeden, bir oy deposu, ve milletvekili yarışı olarak gördükleri seçimlerde üyelerin şevkli desteğini sağlıyamayacaklarını fark etmektedirler. Bu onların, yani oportünist yöneticilerin en büyük açmazıdır. Ancak onlar bu açmazı devrimci hareketin başına da sarmaya çalışmaktadırlar. Onlar kongreleri yapmamak, partinin en faal üyelerini haysiyet divanlarına vermek yoluyla, ilçelerde eğitimi yasaklamak, ilçeleri kapatmak yoluyla bir yandan parti tabanına rest çekmekte, parti tabanının seçime devrimci yöntemlerle ve devrimci önderlerle katılmasını önlemekte, diğer yandan seçimleri öne sürerek, kendilerinin desteklenmesini istemektedirler. Onlar bu tutumlarıyla burjuva parlâmentolarından çıkmış kanunlara dayanarak, partı yönetimine çöreklenip, burjuva parlâmentarizminin nimetlerinden yararlanmak istemektedirler. Oysa apaçıktır ki, gerçekten devrimci partilerde burjuva kanunları değil, proletarya ideolojisinin devrimci ilkeleri geçerlidir. Burjuva kanunları siyasî partilerin hâkim sınıfların elinde kalmasını sağlamak amacıyla, azınlığın çoğunluk üzerindeki hâkimiyetini perçinlemek üzere yapılmıştır. Oysa proletarya ideolojisinin devrimci ilkeleri proletarya partisinin demokratik merkeziyetçilikle yürütülmesine âmirdir. Yani, bir yandan eylemde ve ideolojide birliği sağlıyacak merkeziyetçi disiplin ve yönetim, diğer yandan tabandaki devrimcilerin yönetimi denetlemelerini sağlıyacak en geniş anlamda demokrasi.

İşte parti yönetimindeki oportünistler seçim öncesinde kendi çözümlenemez açmazlarını devrimci mücadeleye aktarmak isterken, bir yandan bu devrimci ilkeyi çiğnemekte, diğer yandan burjuva kanunlarına sıkı sıkıya sarılmaktadırlar.

Bu bakımdan oportünistlerin «seçim var birleşelim» sloganına karşı bütün devrimcilerin uyanık olması bu sloganın maskesini düşürüp, gerici yüzünü bütün çıplaklığıyla partili militanlara göstermesi gerekir.

Ancak bu şartladır ki oportünistlerin seçim açmazı devrimci mücadeleye aksetmiyecek, proleter devrimcileri bir yandan seçimleri en iyi biçimde değerlendirirken diğer yandan gerçek proletarya partisini oluşturma mücadelesini yürüteceklerdir.

Parti içinde mücadele geliştikçe baştaki sosyalizm düşmanı yöneticilerin, tabandan ne kadar kopuk oldukları daha iyi açığa çıkmaktadır. Bu yöneticiler, gelişen devrimci mücadele karşısında kurtuluşu; eğitimleri durdurmak, üyeler arası toplantıları yasaklamak, giderek ilçeleri kapatmakta bulmaktadırlar. Bu halleriyle, halkın devrimci mücadelesini baskı ve terör yollarıyla önlemeye çalışan zavallı faşist diktatörlere benzemektedirler.

Nitekim bu yöneticiler Beşiktaş ilçesi devrimci grubunun, üyelerle bağlarını sağlamlaştırmak, üyelere devrimci bilinç vermek amacıyla her hafta düzenlediği toplantılardan kurtulabilmek için, Beşiktaş ilçesini kapatmak yoluna gitmişlerdir. Ama bu sözde yöneticiler bilmelidirler ki, devrimcilerin elinden ilçeleri kapatarak kurtulamazlar.

Oportünizmi mahkûm etmeye kararlı olan proleter sosyalistlerinin elinden kurtulmak için bu hesapla giderek partiyi mi kapatacaklar?

Beşiktaş ilçesi kapatılmış, ancak mücadele durmamıştır. Üyeler geçen hafta ilân edildiği üzere 25 Temmuz akşamı şimdiye dek sağlanan en büyük kalabalıkla toplantılarını yapmışlar ve oportünizmi mahkûm etmişlerdir. Toplantıya yalnızca Beşiktaş üyeleri değil; Bakırköy'den, Beykoz'dan, Kartal'dan hattâ Yalova'dan parti üyeleri gelmiştir. Bakırköy'lü devrimciler ve Yalova'lı devrimciler yayınladıkları bildirilerle toplantıyı desteklediklerini bildirmişlerdir.

Bakırköy'lü devrimcilerin yayınladığı bildiride:

«Partili Kardeşler,

Bizler bu savaşta yalnız değiliz, bunu biliyoruz. Bütün ilçelerde devrimci uyanış hızlı adımlar atmaya başlamıştır. Bilimsel sosyalizmin gereklerini sonuna kadar savunmak, onu her türlü sapmadan korumak ve oportünizmin bütün biçimleriyle var gücümüzle savaşmak hepimizin başta gelen devrimci görevimizdir. Türkiye İşçi Partisi bizim biricik örgütümüz ve uzun mücadeleler sonucunda, bir çok yiğit savaşçının hayatları pahasına kurulma ortamına kavuşturulmuş, en büyük umudumuzdur. Onda, Türk sosyalist hareketini yıllarca önce yaratanların göz nuru, alın teri, çeşitli çileleri ve kanının önemli izleri vardır. Türkiye İşçi Partisi, bugünkü oportünist bir kaç yöneticinin tekeli ve keyfi yönetiminin sorumsuz bir topluluğu değildir. Ona dört elle sarılalım, bütün kirlilikleri, sapmaları, oportünist eğilimleri ve çıkar oyunlarını hep beraber yok edelim.

Zafer, mutlaka bilimsel sosyalizmi savunan gerçek sosyalistlerin olacaktır. İşçi sınıfının sırtından ona oyun oynama girişimleri mutlaka yenilecek ve temizlenecektir.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ İDEOLOJİSİNİ SAVUNAN PROLETER SOSYALİSTLERİ -
YAŞASIN GERÇEKTEN DEVRİMCİ BİR TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ İÇİN SAVAŞANLAR!
YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!» denmektedir.

Yalova'lı devrimciler ise:

«Biz, Yalova İlçe Yöneticileri ve üyeleri olarak, proleter devrimcilere uygulanmağa başlanan ihraç hareketlerine ve de Üçüncü Büyük Kongre kararlarına uyulmamasına şiddetle karşıyız.

Bu nedenlerle ,tüm namuslu ve partisini seven üyelere aşağıdaki hususları önermeyi görev bilmekteyiz:

1) Bugün artık, millî demokratik devrimden yana olanlarla saflarımızı sıklaştırıp, partimizi oportünistlerden kurtarmalıyız,

2) Ön seçimlerde, oportünistlere, küçük burjuva eyyamcılarına ve de sandalya düşkünlerine oy vermemeliyiz.

3) İlçeler kesinlikle oportünizmle (sağ ve sol sapmalarla) mücadele etmelidir. Bunun için de bilimsel sosyalizmin öğretilmesine hız verilmeli, gerçek sosyalist militanların yetiştirilmesine çalışılmalıdır.

4) Derinlemesine örgütlenmeyi, İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesi etrafında gerçekleştirmeliyiz.

5) Üye aidatları makbuz karşılığı ödenmeli, her türlü bağışları durdurmalıyız. Merkezden maddi yardım sağlanmadıkça seçim propagandalarına katılmamalı; işçi ve köylülerle sadece organik bağlar kurmakla yetinmeliyiz.

Namuslu Sosyalist Kardeşler,

Pısırık ve beceriksiz oportünist kliğin başaramadığı disiplini millî demokratik devrim doğrultusunda birleşerek sağlıyalım.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE

YAŞASIN PROLETER SOSYALİZMİ

Kahrolsun oportünizm!..» demektedirler.

Proleter devrimcileri şu gerçekleri iyi bilmelidirler:

1. Partinin başında bulunan oportünist klik ve onların illerdeki uzantıları, parti tabanını temsil etmemektedirler.

Partimizi anti — sosyalist unsurların etkisinden kurtarmak, sosyalizmin bilimini egemen kılmak, demokratik merkeziyetçilik ilkesinin uygulanmasını sağlamak, anti — emperyalist ve anti — feodal mücadele etrafında sosyalist örgütlenmeyi gerçekleştirmek için bütün proleter devrimcilerini, dürüst partili kardeşlerimizi mücadeleye çağırıyoruz!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİLİ ARKADAŞ

Tüzüğünde yaptığı son değişiklikle sosyalist bir örgüt olduğunu kabul eden partimiz, partili-partisiz bütün sosyalistlerin destek ve çabasıyla kurulmuş, Türkiye'nin yarım yüzyıllık devrimci mücadeleler tarihinin yarattığı birikimi geniş ölçüde içinde barındıran bir örgüttür. Yaklaşan seçimlerde Türkiye işçi ve yoksul köylülerinin gerici — parlâmentarist ittifaka karşı siyasi alanda tek temsilcisi olma sorumluluğunu taşıyan TİP, uzunca bir süredir sosyalizmin bilimine düşman unsurlar tarafından kendi küçük burjuva ideolojilerinin hâkimiyeti altına sokulmak istenmektedir. Bu unsurlar işçi sınıfından kopuk sendikacılar, toprak ağaları ve oportünist aydınlardır.

Partimizi bu anti-sosyalist unsurların etkisinden kurtarmak, sosyalizmin bilimini egemen kılmak, demokratik merkeziyetçilik ilkesinin uygulanmasını sağlamak, anti-emperyalist ve anti-feodal mücadele etrafında sosyalist örgütlenmeyi gerçekleştirmek için bütün proleter devrimcilerini, dürüst partili kardeşlerimizi aşağıdaki isteklermiz doğrultusunda mücadeleye çağırıyoruz:

1. «BÜYÜK KONGRE KARARLARI UYGULANMALIDIR». Olağanüstü Büyük Kongrenin kararına rağmen şimdiye kadarki devrimci eylemlerde en ön safta yer almış, en bilinçli ve çalışkan arkadaşlarımızın üyelik müracaatları oportünist yöneticiler tarafından reddedilmiştir. Tüzüğe açıkça aykırı olan bu davranış şiddetle protesto edilmeli ve arkadaşlarımızın partiye dönmeleri sağlanmalıdır.

2. «İL ve İLÇE KONGRELERİ YAPILMALIDIR». Seçim dönemine girdiğimiz şu günlerde birçok il ve ilçenin yönetim kurullarında oportünist yöneticiler tarafından tepeden zorlamalarla atanan, tabanın seçmediği, üyelerin güvenini kazanmamış kişiler yer almaktadır. Özellikle İstanbul'da il ve ilçe kongrelerinin tüzüğümüzün 26. maddesine göre en kısa zamanda yapılması sağlanmalı, üyeleri temsil etmekten uzak ve seçimlerde tabanın desteğini kazanamıyacak olan yöneticilere karşı direnilmelidir.

3. «İHRAÇLAR ve HAYSİYET DİVANLARI MEKANİZMASININ İŞLETİLMESİ DURDURULMALIDIR». Sosyalizmin biliminin partide egemen kılınması, parti üyelerinin devrimci teorik eğitimle teçhiz edilmesinin sağlanması ve parti içi demokrasinin gerçekleşmesi için mücadele eden partililer ihraç mekanizması işletilerek saf dışı edilmek istenmektedir. Oportünist yönetici kliğin bu yolla ön seçimlerde liste başlarına seçilmek, proleter devrimcilerinin kongrelerde söz haklarının ellerinden alınmasını sağlamak istedikleri açıktır. Partimizin gerçek devrimci bir niteliğe kavuşabilmesi için bu antidemokratik uygulama önlenmelidir.

4. «KONTENJAN MÜESSESESİ KALDIRILMALIDIR». Kontenjan müessesesi tabanın güven ve desteğini sığlayan partililer yerine profesyonel sendikacıların, toprak ağalarının ve oportünist küçük burjuva aydınlarının listelerde yer almasını sağlayacaktır. Sosyalist partilerde yeri olmayan bu burjuva parlâmentarist oyununun kaldırılması için mücadele edilmelidir.

5. «YIĞIN HALİNDE ÜYE KAYITLARI ÖNLENMELİDİR». Ön seçimde liste başlarını kapmak için oportünist sendikacılar yığın halinde üye kaydetme yoluna başvurmuşlardır. Son olarak Zeytinburnu ilçesinde sosyalizmle ilgisi olmayan 86 kişinin üye kaydedilmek istenmesi biçiminde tekrarlanan bu çirkin oyun önlenmelidir.

6. «GENÇ MİLİTANLARIN PARTİMİZ SAFLARINA KATILMALARI SAĞLANMALIDIR». Çeşitli devrimci deneylerden başarıyla geçmiş gençlik önderlerinin üyelik müracaatları Genel Merkez tarafından reddedilmektedir. Son olarak Eğitim Fakültesi Asistanı Şahin Alpay, SBF Öğrenci Derneği Başkanı Cengiz Çandar, ODTÜ öğrenci liderlerinden Münir Aktolga, ODTÜ İktisat Asistanı Seyhan Erdoğdu, Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği İkinci Başkanı Attilâ Sarp ve diğerleri partiye kabul edilmemişlerdir. Partimize güç kazandıracak bu arkadaşların aramıza katılması sağlanmalıdır.

7. «DEVRİMCİ TEORİK EĞİTİM GERÇEKLEŞTİRİLMELİDİR». Büyük bir sosyalist önderin belirttiği gibi «Devrimci teori olmadan devrimci hareket olamaz.» Sosyalist militanların işçi sınıfının devrimci ideolojisi kliğin bu ihanetine karşı çıkmalı, her ilçede yoğun eğitim çalışmaları başlatılmalıdır.

Partili kardeşler,

Partimizi gerçek sosyalist niteliğe kavuşturmak için birleşelim!

Oportünstlere, revizyonistlere, sahte sosyalistlere karşı koyalım!

Proleter devrimci saflarımızı çelikleştirelim!

Zafer işçi sınıfı ideolejisinindir!

KAHROLSUN SOSYALİZMİN İDEOLOJİK DÜŞMANLARI

KAHROLSUN EMPERYALİZM ve İŞBİRLİKÇİLERİ

YAŞASIN HALKIMIZIN MİLLÎ DEMOKRATİK MÜCADELESİ

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ ve GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE

TİP Beşiktaş İlçesi Devrimci Grubu

2. Partinin başında buluna noportünist klik ve onların illerdeki uzantıları tabanın gerçek temsilcilerinin seçilmesini önlemekte, kongreleri yapmamakta ısrar etmektedirler.

3. İlçelerdeki en faal üyeler Haysiyet Divanına verilmekte, milletvekilliğinde, senatörlükte gözü olmayan devrimci militanlar partiden uzaklaştırılmak istenmektedir.

4. Tabana dayanmıyan yönetici klik, milletvekilliğinin nimetlerine konabilmek ümidiyle önseçimleri kazanma hesapları yapmakta ve bu yakışıksız hırsı tatmin için ilçelere kitle haline bilinçsiz üye kaydetmektedir.

5. Kongrelerin yapılmaması; adaylıkta, milletvekilliğinde gözü olmıyan ilçelerdeki en faal militanların Haysiyet Divanına verilmesi; önseçimleri kazanabilmek için kitle halinde kayıtlar yapılması parti içindeki huzursuzluğu artırmakta ve çok lâfını ettikleri seçim döneminde partinin mücadele gücünü sıfıra indirmektedir.

Bu tablonun anlamı açıktır. Oportünistler, devrimci mücadeleyi baltalamak pahasına burjuva parlâmentarizminin nimetlerinden nasiplenmek istemektedirler. Onlar tabana rağmen bulundukları parti yönetimini, kendi kişisel çıkarlarına âlet etmek niyetindedirler. Bunun için ilçeleri kapatmaktan dahi çekinmemektedirler.

O halde onlarla yapılacak mücadele daha da amansız olmalıdır.

O halde onlarla yapılacak mücadeleye daha da çok hız verilmelidir.

O halde onlarla yapılacak mücadeleye daha da çok militan fiilen katılmalıdır.

Proleter devrimcileri!

Kendi kişisel çıkarları için devrimci mücadeleyi hiçe sayan, proletaryanın devrimci ideolojisini yozlaştıran ve böylece partinin mücadele gücünü ve devrimci ruhunu söndüren, bu davranışlarıyla emperyalizmle ve onların içimizdeki uşaklarıyla üstü örtülü işbirliğine girmiş olan yöneticileri etkisiz kılmak ve partiyi devrimci yönetime kavuşturmak için ilçelerdeki mücadeleyi hızlandırınız!

Bütün ilçelerde her hafta bütün üyeleri toplayınız. Onlara devrimci ideolojiyi, ve proletaryanın bugünkü devrimci politikasını, yani millî demokratik devrim mücadelesini, bu mücadelenin yöntemlerini anlatınız.

Onlar üyelerin bir araya gelmesinden korkacaklardır. Onları bütün üyelerin devrimci birliği ile mahkûm ediniz.

YAŞASIN PROLETARYANIN DEVRİMCİ İDEOLOJİSİ

YAŞASIN OPORTÜNİZMLE SAVAŞAN PROLETER DEVRİMCİLERİNİN BİRLİĞİ

KAHROLSUN SOSYALİZMİN İDEOLOJİK DÜŞMANLARI

KAHROLSUN EMPERYALİZMİN İŞBİRLİKÇİLERİ !

Dünyayı saran anti-emperyalist mücadele

Adil Süzenci

Sömürgecilik sisteminin çöküşü emperyalizmin siperlerini gözle görülecek derecede zayıflatmıştır. Son on yıllarda Asya, Afrika ve Lâtin Amerika halklarının, anti-emperyalist hareketlerinin dünya çapında devrimci süreçler içerisindeki rolü artmıştır. Ayrıca kimi ülkelerde bu hareket anti-kapitalist bir içerik almıştır.

Sömürgecilik sisteminin çöküşü emperyalizmin siperlerini gözle görülecek derecede zayıflatmıştır. Son on yıllarda Asya, Afrika ve Lâtin Amerika halklarının, anti-emperyalist hareketlerinin dünya çapında devrimci süreçler içerisindeki rolü artmıştır. Ayrıca kimi ülkelerde bu hareket antikapitalist bir içerik almıştır.

Asya ve Afrika'nın birçok ülkelerinde ulusal kurtuluş hareketi yeni bir döneme girmiştir. Bu bölgelerde bir çok ulusal devletler ortaya çıkmıştır, bu arada dünyanın politik görünümünü değiştirmiş, emperyalizmin gücünü azaltmıştır. Sömürgeci imparatorluklar hemen tamamen ortadan kalkmışlardır.

Sömürgeci egemenliğin son bölgesi olan Güney Afrika'nın kurtuluşu, Afrika'nın ve barışın geleceği açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bölgede Angola, Mozambik, Gine v.b.nin yürüttükleri silâhlı mücadele, emperyalistlerin desteklediği faşist ve ırkçı rejimlerin işbirliğine ağır yumruklar indirmiş ve Afrika devrimine yeni ve önemli başarılar sağlamıştır.

Arap kurtuluş hareketi, emperyalizme karşı yürütülen savaşta üstün bir rol oynamıştır. Orta Doğu'da ve Afrika'da emperyalizme ve yeni sömürgeciliğe karşı çıkan bütün hareketler üzerinde olumlu etkisi olmuştur. Arap halklarının emperyalizme ve İsrail saldırılarına karşı verdikleri savaş, bir yandan bütün dünyadaki özgürlük ve sosyalizm güçlerinin, bir yandan da uluslararası emperyalizmin ayrılmaz bir parçasıdır.

Stratejik önemi yanında zengin petrol kaynaklarına da sahip bulunan bu bölge halklarının toplumsal ilerleyişi ve yürüttükleri kurtuluş hareketinin yayılması, türlü dalavelere ve sabotajlara başvuran emperyalistlerin ve petrolcü tekellerin büyük öfkesini uyandırmış, savaş ve saldırılara sürüklemiştir.

Bu saldırıları durdurmak, sabotajları bozmak ve Arap hareketinin geleceğini kurtarmak için yapılacak işler arasında, gitgide derinleşen sosyal ve ekonomik dönüşümler, ilerici ulusal cepheler, ilerici ulusal yığın ve güçlerin demokratik özgürlükleri büyük önem taşımaktadır.

Genç devletler arasında sosyal bir farklılaşma gelişmektedir. İşçi sınıfı, köylü ve öbür demokratik güçler, ve bu arada yurtsever küçük burjuvalar ile emperyalist güçler ve iç reaksiyon, ve özellikle emperyalizme göze görünmiyen bir anlaşma ile bağlı bulunan ve bu anlaşmanın bozulduğunu görmekte olan ulusal burjuvazi arasındaki çatışma her iki yönden de bilenmektedir.

Bunlardan bazılarında işçi sınıfının sosyal rolü ve politik eylemi artmıştır. Asya ve Afrika ülkelerinin genç proletaryası ile sosyalist ve kapitalist ülkelerin işçi sınıfı arasında düğümlenen enternasyonal bağ gittikçe daha büyük bir önem kazanmaktadır.

Emekçi köylünün büyük devrimci olanakları vardır. Emperyalizme karşı savasta, halkların ulusal kurtuluşu ve genç devletlerin bağımsızlıklarını pekiştirmek için verilen savaşta onlar da yer almışlardır. Komünistler köylü yığınları içerisindeki çalışmalarını yoğunlaştırmışlardır, onlara proletarya ideolojisini götürmüşlerdir.

Asya ve Afrika'daki bağımsız devletlerin çoğunda, egemenliğin ve politik bağımsızlığın savunulması ve toplum gelişmesi gibi sorunlar, ekonomik gerilikten kurtulma, ulusal bir ekonomi, özellikle bağımsız bir endüstri yaratma, halk yığınlarının yaşama düzeyini yükseltme sorunları haline gelmiştir. Bu sorunların çözümlenmesi derin sosyal ve ekonomik dönüşümlere, emekçi köylü lehine demokratik bir toprak reformu yapılmasına, ve köylünün de katılmasıyla feodal ve feodalite öncesi ilişkilerin kaldırılmasına, yabancı tekellerin kapı dışarı edilmesine, sosyal ve politik yaşamın ve bu arada devletin de demokratlaştırılmasına, ulusal kültürün yeniden doğmasına ve ilerici geleneklerin geliştirilmesine, devrimci partilerin güçlendirilmesine ve daha kurulmamış olan devrimci partilerin kurtulmasına bağlıdır. Bu devletlerdeki sosyal gelişmelerin ortaya koyduğu sorun, artık, yeni sömürgecilerle bu ülkeler halkları arasındaki amansız savaştan ibaret olmaktan çıkmış, iç sosyal çatışmaları da kapsamıştır Sosyalist ülkelerle dostluk ve işbirliği bağları kurmak, Asya ve Afrika'nın bağımsız devletleri için büyük önem taşımaktadır.

Kurtuluşa kavuşan ülkelerde, çağımızın devrimci koşullarının etkisi altında, orijinal ilerici forumlar ortaya çıkmıştır. Devrimci ve demokratik güçlerin rolü artmıştır. Kimi ülkeler geçmişte sömürge oldukları zamandan kalma gecikmeyi ortadan kaldırmak için ve sosyalist gelişmeye geçmek için zorunlu olan koşulları yaratmak olanağını sağlıyan, kapitalist olmıyan yola girmişlerdir. Bütün zorluklara ve engellere rağmen, sosyalist yönelim bu ülkelerde ileri gitmektedir. Bu devletler emperyalizme ve yeni sömürgeciliğe karşı güçlü bir savaş yürütmektedirler.

Kapitalist yola giren devletler ise, temel sorunlarının bir tekini bile çözememişlerdir. Halkın artan hoşnutsuzluğu karşısında, iç reaksiyon harekete geçirilmiş, demokratik özgürlükleri kundaklamak, yığınların demokratik ve yurtsever hareketini ayaklar altında ezmek yoluna sapmışlardır. Ulusal, dinsel ayrılıklar, dil ve kabile çekişmeleri körüklenmiştir. Bu ülkelerin ele geçirdikleri bağımsızlık bu suretle tehlikeye atılmış olmaktadır.

Emperyalizm, kendisine ilerici bir rejim seçmiş olan ülkelere karşı özel bir düşmanlık ilân etmiştir. Bu ülkeleri seçtikleri yoldan döndürmek için, politik partilerini gözden düşürmeye, kültür ve öğretim yuvalarını, haber merkezlerini ele geçirmeye, ajanlarının karşı-devrimci hareketlerini geliştirmiye, devlet örgütünde ve silâhlı kuvvetlerde gericileri iş başına getirmiye uğraşmaktadır. Yurtseverleri birbirine düşürmek için de antikomünist ön yargıları kullanmaktadır.

Ulusal gelişmeyi ve sosyal ilerleyişi gerçekleştirmenin ve yeni sömürgecilere güçle karşı koyabilmenin yolu, halk yığınlarının seferber edilmesinden, proletaryanın ve köylünün rolünün artmasından, emekçi gençliğin, öğrencilerin, aydınların, kentlerde yaşıyan orta tabakaların, demokratik çevrelerin, ordunun, bütün bu ilerici ve yurtsever güçlerin birleşmesinden geçmektedir. Komünist ve işçi partileri işte böyle bütün ilerici güçleri kapsıyan bir birlik için çalışmaktadırlar.

Komünistler, özgürlük için, ulusal bağımsızlık için, ve halklarının sosyalist geleceği için dövüşmektedirler. Onlar bilimsel sosyalizm fikirlerinin taşıyıcısı, ulusal kurtuluş hareketinin önde koşan savaşçılarıdır. Bu hareketin çıkarları yeni kurtulmuş ülkeler halklarının toplumsal yükselişleri, komünist partileri ile öbür yurtsever ve ilerici güçler arasında sıkı bir işbirliğini gerektirmektedir. Komünistlere karşı gösterilen her düşmanlık, onlara yapılan her baskı, halkların toplumsal ve ulusal kurtuluşu için verdikleri savaşa karşı gösterilmiş ve yapılmış demektir.

LÂTİN AMERİKA'DA ANTIEMPERYALİST SAVAŞ GELİSİYOR

Lâtin Amerika'da, ülkelerin çoğunluğu, geçen yüzyılın başından beri «Siyasî bağımsızlığa» kavuşmuş durumdadır. Bu ülkeler, kapitalist gelişmenin, bütün olarak yüksek bir seviyesine erişmiş durumdadırlar; kırlık bölgelerde ve şehirlerde, kalabalık bir proletarya şekillenmiş, büyümüş ve mücadeleye katılmıştır. Bütün bu ülkelerde, komünist partileri, pratik olarak eylemde bulunuyorlar. Lâtin Amerika halkları, bütün kıt'ayı kendi stratejik alanı gibi gören ve onu bağımlı duruma getiren ortak bir zalime ve sömürücüye, A.B.D. emperyalizmine karşı savaşıyorlar. Bazıları, aynı zamanda sömürge egemenliğine karşı döğüşüyorlar. Gerçek bir millî egemenlik ve ekonomik bağımsızlık için savaş, kapitalist sömürücüye karşı ve her şeyden evvel yabancı ve bölgesel tekellere ve büyük toprak sahiplerine karşı sert bir savaşla çaprazlaşır. Bir çok ülkede, henüz, feodal kalıntılar ve önemli topraksız köylü kitleleri mevcuttur. Kıt'anın tarihî gelişmesinde, derin bir negatif faktör olan müstebit diktatörlüklere karşı, demokratik hakların elde edilmesi savaşı gelişiyor.

Küba devrimi, Lâtin Amerika'daki emperyalist baskı zincirlerini kırarak ve Amerika kıt'asındaki ilk sosyalist devletin doğuşuyla sonuçlanarak, bu bölgedeki devrimci hareketi yeni bir aşamaya ulaştıran, tarihî bir dönüm noktası oldu. Dünyanın bu bölgesi, demokratik ve antiemperyalist büyük hareketlerin, sosyalizm yolunu acacak olan devrimci süreçlerin geliştiğini görüyor.

Bir işçi sınıfının mevcudiyetinin ve aktif durumda olmasının tarihî bir avantaj ve gelişmesinin garantisini teşkil ettiği Lâtin Amerika'da, proletarya ve komünist ve işçi partileri, anti-emperyalist harekette, gittikçe daha önemli rol oynuyorlar. Büyük kütlelerin, ekonomik ve politik haklar için, devrimci amaçlar için savaşı değişik biçimlerde ortaya çıkıyor. Lâtin Amerika'da halk hareketi, emperyalizmin saldırganlığına ve iç gericiliğe karşı sert bir savaş yolunda ilerliyor. Bazı ülkelerde, o, silâhlı savaşa dönüşmüştür. Döğüş ateşi içinde, işçi sınıfının döğüşkenliği artıyor, köylülerin bilinçlenmesi hızlanıyor ve kırlık bölgelerdeki kütleler hareketleniyor. Böylece işçiler ve köylüler arasındaki ittifakın temelleri meydana geliyor.

Geniş halk kütleleri, öğrenciler, ilerici aydınlar, şehir nüfusunun orta tabakalarının birçok bölümleri, proletaryayla birleşiyor. Ortak eylemler ve anti-emperyalist ittifaklar gittikçe güçleniyor.

Anti-emperyalist savaşın perspektifleri için, dünya sosyalist sisteminin, işçi hareketlerinin ve millî kurtuluş hareketlerinin kuvvetler arasındaki ittifakı sağlamlaştırmak, önde gelen bir önem taşır.

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete ● Sahibi : Şerif Tekben ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Bora Gözen ● İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi : Babıâli Cad. No. 29 İstanbul, Telefon : 27 39 61 ● Ankara Temsilciliği : Ahmet Say ● Dizgi—baskı: Son Saat Matbaası

İstanbul Dağıtımı : Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel: 27 89 49 ● Anadolu Dağıtımı : GA - ME - DA ● Yıllık Abonesi : Yurt İçi 40 TL., Avrupa uçak : 80 TL., Amerika uçak : 170 TL. ● İlân : Santimi 20 TL., Yayın İlânları yüzde elli (%50) indirimlidir.